Proletari din toate țările uniți-vă!

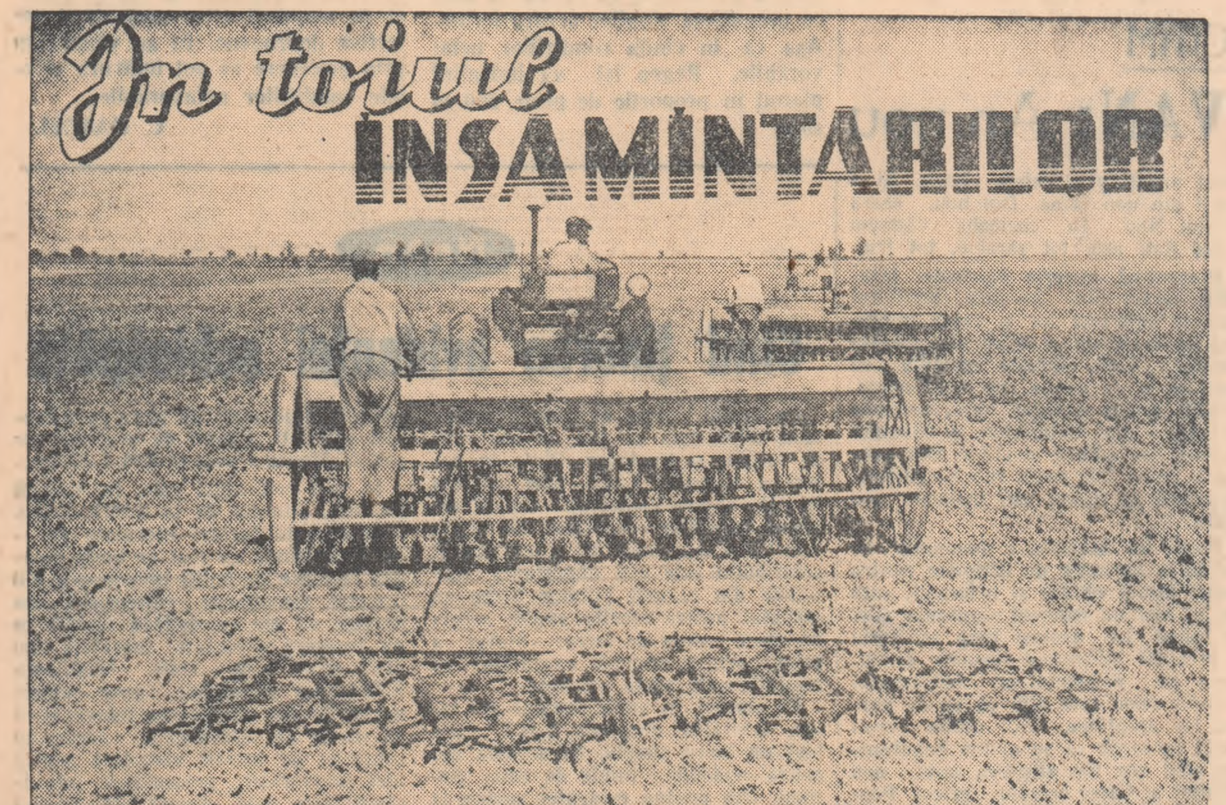
AGRICULTURA NOUĂ

Anul V — Nr. 461
Vineri 26 septembrie 1958

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R.

Lucrările agricole de toamnă să fie executate la timp!

La gospodăria agricolă de stat Drăgănești, regiunea Pitești, însămînțările de toamnă sînt în toi. Brigada condusă de tov. Barbu Dumitru, însămînțează zilnic 50 de hectare cu păioase.

In fotografie: (în prim plan) tractoristul Virgil Negufolu din această brigadă, lucrînd cu o semănătoare IAR-511.

Foto: AGERPRES

NE SCRIU corespondenții despre muncile de toamnă

● La gospodăria colectivă „Octombrie Roșu" din comuna Războieni, regiunea Cluj, muncile agricole de toamnă sînt în toi. Ajutați de tractoriștii brigăzii a II-a de la S.M.T.-Aiud, colectiviștii au pregătit tot terenul pentru însămînțări, iar zilele trecute au început semănatul orzului și grîului. In același timp colectivistele au început recoltatul sfeclei de zahăr, care în acest an promite să dea o producție de 25—30.000 kg. la ha. Alți membri ai gospodăriei se ocupă în aceste zile de însilozarea porumbului furajer, în cele două gropi anume săpate în capacitate de 6 vagoane. Fruntași în muncile de toamnă sînt colectiviștii Negrea Aurel, Ilea Ioan și alții.

● Membrii întovărășirii „11 Iunie" din comuna Smeeni, raionul Buzău, recoltează de zor porumbul și floarea-soarelui. Pînă la 15 septembrie ei recoltaseră 7,50 ha. porumb. Producția medie este de 1.500—2.000 kg. la ha. Cu mult spor au muncit întovărășiții Popa Costică, Horneț Nicolae, Simion Constantin și alții.

● Zilele trecute au început recoltatul porumbului și harnicii țărani muncitori din satul Giuluș, raionul Tîrnăveni. Printre primii care au ieșit la recoltat se numără Popa Ioan, Man Gligor și Gheorghe Dordea.

● Pentru a efectua la timp și în bune condiții toate lucrările agricole de toamnă membrii gospodăriei colective din satul Nuntași, raionul Istria, muncesc din zori și pînă în noapte. Indrumați și sprijiniți de organizația de partid ei au executat din vreme pregătirile pentru însămînțări iar acum au început semănatul. Pînă zilele trecute gospodăria semănase 120 de ha. cu rapiță, 100 de ha. cu orz de toamnă și 155 de ha. cu grîu, adică 30 la sută din planul însămînțărilor de toamnă. Paralel cu însămînțările au fost recoltate 50 de ha. de floarea-soarelui și 25 ha de porumb.

● Și în comuna Deleni, raionul Vaslui, țăranii muncitori zoresc cu recoltatul culturilor de toamnă. Pînă zilele trecute se recoltaseră 200 de ha. de porumb, 150 de ha. de floarea-soarelui, 25 de ha. de cartofi, 15 ha. de fasole și 10 ha. de sfeclă de zahăr. Printre cei mai harnici țărani muncitori sînt: Crăciun Ion, Ciulei Nicolae și Tănase Nicolae. Tot în Deleni tinerii utemiști au însilozat 11 tone de porumb furajer pentru reproducătorii comunali.

(Corespondențe primite de la: Roșu Artimon, Berescu C., Șeulean Aurel, Cătană Constantin și Vasiliu Victor)

Nu învață din experiența anului trecut

In toamna trecută secția Poenarii Burchii a gospodăriei agricole de stat Poenarii Mari, regiunea Ploești, a însămînțat grîul cu mult mai devreme ca în alți ani. Prima tarla, de pildă, în suprafață de 26 ha, a fost însămînțată în zilele de 9-10 septembrie. Insămînțarea s-a făcut într-un teren ce fusese cultivat cu grîu și arat de două ori. De pe această suprafață s-au recoltat cîte 2.100 de kg de grîu la ha. Producții de 1.800—1.900 de kg la ha s-au obținut și pe celelalte tarlale, în suprafață de peste 170 ha, care au fost semănate în luna septembrie, într-un teren bine pregătit.

La această secție au fost însămînțate însă mai bine de 30 de ha mai tîrziu pe la sfîrșitul lui octombrie și chiar în noiembrie. Recolta obținută pe aceste locuri a fost de numai 1.200—1.400 de kg de grîu la ha, cu toate că planta premergătoare fusese mai bună ca pe cele semănate în septembrie.

Rezultatele anului trecut au însemnat un imbold în muncă pentru vrednicii mecanizatori și tehnicieni din secție, care au pregătit în acest an din timp și bine, terenul în vederea executării cît mai de timpuriu a însămînțărilor din toamna aceasta. Astfel, terenul a fost în întregime pregătit cu 2—3 săptămîni înainte de începerea semănatului, iar pînă la 23 septembrie fuseseră însămînțate 230 de ha cu grîu și orz. O bună parte din semănătura de orz a și răsărit.

V. CAZACU

(Continuare în pag. a 4-a)

Toată atenția schimbului al doilea în S. M. T.

In campania agricolă din toamna acestui an, S.M.T.-urile din întreaga țară trebuie să execute un volum de lucrări mai mare cu 398.848 hantri decît în toamna anului trecut. Pentru a îndeplini la timp și în bune condiții agrotehnice contractele de lucru încheiate pentru acest volum de lucrări cu unitățile agricole cooperatiste deservite, este necesar ca fiecare S.M.T. să organizeze în așa fel munca brigăzilor, încît să poată fi folosită întreaga capacitate de lucru a tractoarelor și mașinilor agricole.

In condițiile toamnei din acest an, se impune ca S.M.T.-urile să organizeze neapărat schimbul al II-lea la un număr cît mai mare de tractoare.

Numeroase stațiuni de mașini și tractoare au acordat acestei probleme o deosebită importanță. La S.M.T. Costești, regiunea Pitești, de exemplu, a fost organizat schimbul al doilea la 14 tractoare, și schimburi prelungite la alte 16 tractoare. Aci, în schimbul de zi, sînt folosiți absolvenții școlii de tractoriști din stațiune, iar noaptea mecanizatorii titulari. Demn de subliniat e faptul că îndrumați de către mecanicii de sector și șefii de brigadă, tractoriștii din schimbul de zi, după încetarea lucrului, seara, execută cu atenție alimentarea cu carburanți și îngrijirile tehnice zilnice la tractoare și mașini agricole.

La fel procedează dimineața și cei din schimbul de noapte, predînd tractoarele în perfectă stare de curățenie, bine gresate și alimentate. Ca urmare a îngrijirii temeinice a mașinilor și a faptului că munca se desfășoară fără întrerupere în tot cursul orelor de lucru, se obțin rezultate bune, atît în schimbul întîi cît și în cel de-al doilea. De exemplu, mecanizatorii Mihai Ion și Vasile Dumitru, care lucrează în schimbul I la gospodăria colectivă din Fîlfani, cît și Nicolaie Ilie și Constantin Gheorghe din schimbul de noapte, realizează zilnic la arături 4 hantri de fiecare. Pînă la 20 septembrie, din cele 300 de ha contractate cu gospodăria colectivă s-au arat aci aproape 250 de hectare. Și la S.M.T. Viziru, regiunea Galați, S.MT — Ziduri, regiunea Ploești etc. se folosesc pe scară largă tractoarele în schimbul al doilea.

Trebuie arătat însă, că nu aceeași atenție se acordă organizării schimbului al doilea în alte S.M.T.-uri. Deși serviciile regionale S.M.T. din întreaga țară au trimis încă de acum 2 săptămîni instrucțiuni în această privință, la S.M.T. Făurei (unde sînt planificate să lucreze în schimbul al doilea 24 de tractoare) nici un tractorist nu execută încă arături sau discuiri în timpul nopții.

Nici la S.M.T. Fetești, regiunea Constanța, lucrurile nu stau mai bine. Deși sînt planificate 20 de tractoare să lucreze în schimbul al doilea, pînă zilele trecute nici unul nu începuse să are sau să discuiască noaptea. Ceva mai mult, unii tractoriști, ca Avram Dumitru din brigada I-a, nici nu vor să predea tractorul tovarășilor repartizați pentru schimbul de noapte, pe motiv că s-ar putea să-l... defecteze!

Aceasta dovedește că conducerea stațiunii nu a desfășurat o temeinică muncă politică și educativă printre mecanizatori pentru a le arăta marea însemnătate a lucrului în schimbul de noapte, cu ajutorul căruia productivitatea muncii crește mult, prin folosirea întregii capacități de lucru a mașinilor.

Este necesar așadar, ca în toate S.M.T.-urile unde organizarea schimbului al doilea lasă de dorit, conducerile să treacă neîntîrziat la asigurarea numărului de mecanizatori necesari și la crearea condițiilor de care au nevoie tractoriștii, (instalație electrică, combustibil etc.) astfel încît tractoarele să poată fi folosite cu randamente cît mai mari, în scopul terminării grabnice a lucrărilor agricole din campania de toamnă.

AL. RAICU

ÎNGRĂȘĂMINTELE— o problemă neglijată

In toamna aceasta cele 2 gospodării colective, 2 întovărășiri agricole, și sectorul individual din comuna Mătăsaru, raionul Găești, au de însămînțat o suprafață de peste 530 ha cu grîu și orz. Dat fiind faptul că în raza comunei în general pămîntul este sărac (podzol), s-a stabilit anul acesta ca din suprafața ce urmează să fie însămînțată în toamnă, peste 350 de ha să fie îngrășate cu îngrășăminte naturale și chimice. Pentru aceasta este necesară o cantitate de îngrășăminte naturale ce se ridică la aproximativ 5.000 de tone. Care este situația transportării gunoiului în momentul de față?

Deși însămînțările au început de cîteva zile, pînă la 22 septembrie în întreaga comună fuseseră cărate la cîmp doar 30 tone de gunoi. Această situație nu se datorește faptului că în comună nu există suficient gunoi. Dimpotrivă, gunoi se găsește aproape în fiecare curte de gospodar. Se simte însă lipsă de altceva, și anume, de îndrumare din partea organelor locale și în special a tehnicianului agricol comunal. Tov. Ionescu Maria, tehnicianul agronom al comunei, pare a fi mulțumită de actuala stare de lucruri. Dînsa susține că acum oamenii fiind ocupați cu recoltatul porumbului nu pot să transporte și gunoiul la cîmp, rămînînd ca acesta să fie cărat după ce culesul va fi terminat. Oare nu s-ar putea ca dimineața, cînd oamenii merg la cîmp pentru a culege porumbul, sau la arat, să plece cu carele pline de gunoi? Fără îndoială că da. Insă pentru aceasta e nevoie ca țăranii muncitori să fie îndrumați și mobilizați în permanență, lucru care în comuna Mătăsaru nu se prea face.

Lipsa de preocupare pentru fertilizarea solului a făcut ca în anul acesta producția medie pe comună la grîu să fie în sectorul individual foarte mică, în timp ce gospodăriile colective care au administrat în primăvară cîte 100—110 kg azotat de amoniu la hectar au obținut cu 500—600 kg la ha mai mult. In comună nu lipsesc deci nici exemplele care să demonstreze practic eficacitatea îngrășămintelor chimice și naturale. O notă proastă pentru comună este de asemenea faptul că gospodăriile colective n-au ridicat nici pînă în prezent de la raion cantitățile de superfosfat care le-au fost repartizate.

Timpul fiind destul de înaintat și însămînțările deja începute, e vremea ca cei din conducerea comunei, (președinte sfat popular Simulescu Aurel), și din conducerile unităților agricole cooperatiste, ajutați de deputații comunali, să ducă o muncă mai susținută pentru impulsionarea transportării gunoiului pe cîmp.

P. V.

ÎMPORTANTE LUCRĂRI PENTRU PUNEREA IN VALOARE DE NOI TERENURI În Delta Dunării

● 55.278 ha vor fi redate agriculturii.

● Se vor cîștiga anual peste 10 000 tone porumb.

Bogat în substanțe nutritive, pămîntul luncilor din Delta Dunării asigură belșug de produse agricole chiar în anii secetoși. Nici odată nu s-a întîmplat ca de pe asemenea terenuri să se obțină mai puțin de 1.000 kg grîu și 1.500—2.000 kg porumb la ha.

Dar pentru ca să poată fi folosit, pămîntul din luncile Deltei Dunării, are nevoie de îngrijire, trebuie ferit de inundații și de primejdia băltirii apei. De-a lungul Deltei, între comunele Sulina, Chilia Veche, Sft. Gheorghe, Pardina, Periprava, Crișan, Carauman, Mila 23 și altele există suprafețe însemnate de terenuri de luncă. Ani de zile, pămîntul acesta n-a fost folosit. Apa adunată din infiltrații și precipitații a acoperit o suprafață de 55.278 hectare. Imensa baltă nu seca decît prin lunile iulie, august din care cauză terenul nu putea să fie cultivat. Așa s-au pierdut zeci de mii de tone de grîu, porumb, sfeclă de zahăr etc.

In luna iunie, anul acesta, s-a deschis aici un mare șantier. Comitetul executiv al sfatului popular regional Constanța, cel al raionului Tulcea, și Departamentul Gostat din Ministerul Agriculturii și Silviculturii au alocat fonduri pentru asanarea acestei suprafețe. Prin despotmolirea unor canale care au existat cîndva se va colecta apa care băltește și cu ajutorul unor pompe instalate pe dig va fi evacuată. Această lucrare se efectuează în momentul de față la Periprava, Pardina, Svistovca și alte localități.

Spuneam că lucrarea a început în anul trecut. Pînă acum au fost despotmolite canalele principale pe o lungime de 40 km. Adîncimea canalelor variază între 1—2 metri. In unele părți se prevede ca pînă la sfîrșitul toamnei lucrarea de despotmolire să se termine iar indiguirea să continue.

Condițiile de lucru nu sînt deloc ușoare. Oamenii au de luptat cu mlaștinile, stufărișul etc. Pe lîngă canalele principale se vor săpa și canale secundare. Aceasta cade în sarcina sfaturilor populare din comunele Sulina, Sf. Gheorghe, Chilia Veche, C. A. Rosetti, Pardina, Murighiol și altele.

Această lucrare deosebit de importantă pentru economia națională face parte din acțiunea de îmbunătățiri funciare, luată de Comitetul regional P.M.R. Constanța, și sfatul popular regional. Cultivată cu porumb, suprafața de peste 5.000 ha de teren arabil ce va putea fi recuperată, va fi în stare să producă anual o cantitate de minimum 10.000 tone porumb boabe.

ANDREI BANDUROVSCHI
corespondent

„Ofensiva" de la Rojiște

Cînd am ajuns în comuna Rojiște din raionul Gura Jiului, soarele se ridicase de o suliță pe bolta azurie a cerului. Ulițele erau pustii. Sătenii plecaseră la muncă voluntară. Este vorba de săparea unui canal și construirea unui dig pe raza comunei Rojiște, lucrări în urma cărora se vor proteja peste 4.000 ha. teren dintre care 2.800 ha. inundabile.

De la bun început mi-am dat seama că aici se întîmplă un lucru deosebit. Oamenii care pînă mai ieri credeau că nu vor scăpa niciodată de urgia apelor furioase ale Jiului, duc astăzi ofensiva pentru a reda agriculturii imense suprafețe de pămînt cultivabil ce se găsesc sub valurile scăpate din vadul rîului.

Dar pentru a se ajunge la rezultatele scontate, oamenii mai au multă treabă. In primul rînd, așa cum prevede și proiectul, se va construi un canal de evacuare lung de 10 km. In jurul acestuia se vor săpa alte canale mai mici, care vor colecta apele ce au împînzit lunca Jiului și le vor îndruma spre evacuare. Apoi, pentru a preveni inundațiile, oamenii și-au pus în plan să construiască un dig de 9 km. lungime, ferind astfel terenurile de vijelia rîului Jieț.

La construcția acestui dig — așa cum m-a informat Cojocaru Ioan, președintele sfatului popular comunal — sătenii vor fi sprijiniți cu mașini și utilaj tehnic din partea sectorului de îmbunătățiri funciare Craiova. Canalul însă, care va necesita săparea a circa 50.000 m.c. pămînt, va fi făcut numai prin muncă voluntară. Aci își aduc contribuția și sătenii din comunele Mîrsani, Daneț, Lăcusteni și Dobrești. Chiar din primele zile au luat parte la lucru peste 2.000 locuitori din comunele amintite. Ei au săpat peste 2.500 m.c. pămînt, dînd drumul unor bălți ce și-au revărsat pentru totdeauna mlaștinele în Jieț. Numai țăranii muncitori din Rojiște au prestat pînă în prezent 6.000 ore de muncă voluntară, săpînd circa 1.700 m.c. pămînt. Unii colectiviști din comuna Rojiște, ca Goe M. Gheorghe, Pufulete I. Constantin, se numără printre fruntașii șantierului la săpături.

Harnicii săteni din Rojiște și comunele amintite aduc astfel o contribuție de seamă la înfăptuirea inițiativei pornită de Comitetul raional P.M.R. și sfatul popular al raionului Gura Jiului de a reda agriculturii peste 14.500 hectare.

CAROL BORA
corespondent

O BAZĂ DE RECEPȚIE BINE ORGANIZATĂ

Căruța urca domol o pantă. Căruțașul vorbea într-una. Ne împrieteniserăm. Il chema Radu Dumitru. „Poate ai să scrii și despre mine la ziar" spuse el. „Am plecat cu porumbul contractat la bază printre cei dintîi din sat. Uite ce știuleți uscați am în căruță. Dacă vrei poți să stai pînă l-oi preda."

„Ai prilejul să aduni mai mult material.. Acolo-i gloată mare."

Cînd am ajuns la bază am tras căruța la laborator. Staicu Florea, laborantul principal, un tînăr foarte destoinic, ne-a făcut buletinul de analiză în cîteva minute.

— Lucrezi repede, i-am spus văzîndu-l cu cîtă iuțeală cîntărea și presa boabele ca să controleze umiditatea.

Staicu Florea îmi arătă șirul lung de căruțe încărcate care așteptau rîndul la ușile magaziilor.

— La toți le-am făcut buletine. Aici la mine merge repede că am aparate bune. Iau probele din saci și chem omul înăuntru să vadă și el ce facem noi aici și despre ce-i vorba. Un contractant nu se dumirea cum e cu puritatea soiului de floarea-soarelui. Se plătește un spor de 10 la sută la floarea-soarelui de soiul VNIIMK numai dacă n-are mai mult de 30 la sută boabe pestrițe de alte soiuri.

I-am pus să numere singur boabele și s-a dumirit numai decît. De aici din scriptele laboratorului se poate vedea toată activitatea bazei. Aici s-au făcut buletine de analiză pentru cele 130 de tone de floarea soarelui, aduse de contractanții din Baba Ana, din Călugăreni, Grădiștea Boldești și din alte sate ale raionului Mizil.

Am pornit apoi spre cele 3 magazii ale bazei. Una cu grîu, alta cu floarea-soarelui și alta, coșarul de șipci cu știuleți de porumb. Șirul lung de căruțe printre care și patru autocamioane se desfăcea în trei direcții. Cei cu floarea-soarelui trăgeau la magazia nr. 1. Cei care schimbau grîul de sămînță treceau la magazia a 3-a unde zbîrnîia un selector electric. Iar cei cu carele încărcate cu știuleți, după ce-i cîntăreau îi urcau sus în coșarul de porumb.

— Activitatea în baza Mizil se desfășoară foarte bine, mi-a spus tovarășul Alexiu Corneliu, șeful bazei. Noi ne-am pregătit din vreme și pentru campania însămînțărilor de toamnă. Avem cantitate suficientă de sămînță selecționată, ca să o avem la îndemînă. Intr-o singură zi de pildă, am schimbat 800 de kg de sămînță pentru întovărășirea din Movila Banului, 5.900 pentru cea din Călugăreni, 3500 pentru colectiva din Grădiștea și așa mai departe. Ce m-aș fi făcut dacă n-aveam grîu selecționat suficient?

Pînă zilele trecute baza de recepție Mizil a selecționat și schimbat 15 vagoane grîu de sămînță și această acțiune continuă.

Cînd am ieșit din magazie șirul de căruțe nu se mai vedea. La ușa magaziei Nicolae Căpățoiu, magazionerul de la nr. 1 citea ziarul.

— A fost puțină sfîrîială, zic eu.

— O sfîrîială de cîteva vagoane îmi întoarce vorba magazionerul. Cînd să plec îl întîlnesc iar pe nea Radu Dumitru.

— N-ai plecat nene Dumitre?

— N-am plecat tovărășele. Am tras colea, la depozitul cooperativei să iau niște țiglă. Să nu uiți să scrii la ziar despre baza noastră că-i bine organizată. Ai văzut ce repede se lucrează, mi-a spus nea Dumitru Radu din Tătărani. Iar eu mi-am ținut cuvîntul și-am scris la ziar după cum i-am promis.

ANDREI MUȘAT

LA CULESUL STRUGURILOR DE MASĂ ȘI PREGĂTIREA VINIFICAȚIEI

In medalion: fruntașa Maria Coșman admirînd un minunat ciorchine de strugure din via gospodăriei de stat Panciu.

In fotografia din stînga: un aspect de la cizelatul strugurilor în brigada lui Anton Astoglu. Numai brigada lui a predat pînă acum 10 vagoane.

In fotografia din dreapta: directorul gospodăriei agricole de stat Mărășești, Petre Ene privește mulțumit de felul cum lucrează „vaporigenul" inițiat de el.

Foto: C. VASIA

Noi ogoare unite

Inceput de viață nouă

Nu de mult am fost martora scrierii primei file din noua cronică a satului Opatița: inaugurarea gospodăriei agricole colective „23 August", cea mai tînără colectivă din regiunea Timișoara.

Deocamdată, cei care încrustează în hronicul satului prima filă, sînt 42 de familii de țărani muncitori. Povestea lor o aud în această zi din gura lui Teodor Beldeanu, președintele comitetului de inițiativă, care de la masa prezidiului vorbește cumpătat mulțimii.

— Pornim astăzi uniți pe calea muncii colective. Ochii noștri au văzut roadele acestei munci în cele 6 sate și comune din raion complet colectivizat; le-am văzut atunci, cînd i-am vizitat pe cei din Deta și Breștea. Cu 400 de kg. au obținut mai mult grîu la ha. în acest an decît cei care lucrează de unul singur. Am văzut, cum roadele lor sînt de mai mare frumusețea. Colectiva îți dă putere să ai roadă mare, să schimbi fața satului și viața oamenilor. Iată de ce astăzi, 42 de familii din satul Opatița pășim pe calea gospodăriei colective.

Mă uit în jur. Sînt sute de țărani muncitori. Unii localnici, alții oaspeți: din Foeni, Deta, Breștea, Moravița, ori din Liebling. Cineva îmi spune că nu există comună din raion, care să nu-și fi trimis oaspeții la sărbătoarea opatițenilor.

Cînd la sfîrșit Teodor Beldeanu mai spuse odată că în noua gospodărie s-au înscris 42 de familii, cineva de lîngă mine strigă să fie auzit de toată adunarea:

— 43!

Își face loc spre masa prezidiului și citește de pe o hîrtie ce o ține tremurînd în mîinile noduroase, semn de încleștare la coasă și sapă.

— Eu ce mă subscriu mai jos, pe nume Ion Cornel, împreună cu soția, Lucreția, cer să fiu primit cu 4 ha. și jumătate pămînt în colectivă.

Se mai uită cîteva clipe la alte rînduri de pe foaie. Apoi renunță. Îi venea parcă mai ușor să spună decît să citească ce l-a determinat să ceară înscrierea în gospodăria colectivă.

— Am slugărit o viață de om chiaburului Valer Mioc. Chiar și după ce am fost împroprietărit. Nu s-a mulțumit numai să-i slujesc, dar mi-a și împuiat capul că la colectivă așa-i și pe dincolo. Gură de șarpe veninos! Comitetul de inițiativă m-a luminat la minte și pe mine, și iacă-mă, cer să fiu primit alături de voi, pe drumul arătat de partidul nostru.

Adunarea generală l-a primit și pe Ion Cornel ca pe un om hotărît să încrusteze în viața satului fapte de viață nouă.

EMILIA CULEA

CONDIȚII DE VIAȚĂ CÎT MAI BUNE PENTRU MECANIZATORI

DOUĂ AUTOBIOGRAFII

Sînt un contract colectiv. M-am născut la Făurei, regiunea Galați, la 1 ianuarie 1958, în urma învoielii încheiate între conducerea S.M.T.-ului pe de o parte și muncitorii, tehnicienii și funcționarii stațiunii pe de altă parte.

Mă simt de-acum bătrîn, către apusul vieții. Trebuie să vă spun că viața noastră, a contractelor colective, este scurtă! durează în total 12 luni. Din acestea, eu mi-am trăit pînă acum vreo 9. Adică vorba vine că le-am trăit. Așa trai! Sînt tare pirpiriu. De ce? Fiindcă am fost hrănit mai mult cu promisiuni. Mi s-a promis, de pildă, că se vor lua măsuri pentru rezolvarea cazării tractoriștilor. S.M.T. Făurei dispune la sediu de un singur dormitor pentru 40 de oameni — dormitor, ce-i drept, foarte bine îngrijit, iar tractoare în viață are vreo sută. Cum nu cred să existe mașină care să meargă singură pe cîmp, bănuiesc că stațiunea are angajați cel puțin 100 de tractoriști. Adăugați la aceștia pe ajutorii de tractoriști, elevii practicanți, mecanicii de atelier etc... Ei, unde culcă atîta lume? Vara, mai treacă -meargă! Dar ca mîine vremea va începe să se zburlească. Poți să-l culci într-o cameră de patru pe patru, să doarmă opt pe opt? Firește că nu! Atunci ce facem?

Unii tovarăși de prin raionul nostru au găsit o soluție pentru a rezolva problema spațiului locativ. Ei și-au zis așa: încăperile pe care le are S.M.T.-ul la dispoziție și așa și așa tot nu le ajung. Deci o clădire în plus, o clădire în minus, nu contează. Și cu un rac, tot sărac! Și atunci au luat clădirea în care erau birourile S.M.T.-ului și au dat-o bazei interraionale a U.R.C.C.-ului. De fapt, clădirea n-au luat-o, ea a rămas tot acolo, pe loc; dar au luat birourile și le-au băgat în alte camere pe care S.M.T.-ul le-ar fi putut folosi ca dormitoare.

Unii mecanizatori din stațiunea noastră, mai ales cei pasionați după sport sau activitate culturală, spun despre contractul colectiv de la S.M.T.-Făurei, adică despre mine, vorbe urîte. Cică aș avea prea multe puncte slabe. De exemplu activitatea sportivă. Echipament există, Lipsește însă preocuparea, spiritul de organizare. Responsabilul sportiv cică ar fi un om foarte econom și preferă să țină echipamentul sub cheie ca să nu se uzeze. O lipsă ca aceasta ar putea fi satirizată de brigada artistică de agitație. Bun! Deci pe responsabilul sportiv îl critică brigada artistică. Dar pe brigadă cine o critică pentru faptul că și-a încetat activitatea de multă vreme? Iar tov. Ion Plăpană, responsabilul brigăzii tot promite. Acuma zice că a alcătuit programul. Mai bine ar fi alcătuit echipa. N-ar putea fi criticate toate aceste lipsuri prin stația de radioficare? Nu, fiindcă șuieră. Nu tov. Plăpană șuieră, ci microfonul. Altul nu s-a cumpărat și nici cel vechi nu a fost reparat. Tov. Anton Istrate, președintele comitetului de întreprindere spune să avem puțintică răbdare. Răbdare avem. Dar pînă cînd? că se termină anul.

Vezi, de asta am eu atîtea puncte slabe. Sînt spre sfîrșitul vieții și unele din părțile mele componente nici nu s-au născut. Poate, în urma acestei scrisori se vor naște. Mai bine mai tîrziu decît niciodată!

CONTRACTUL COLECTIV
DE MUNCĂ DE LA S.M.T.-FĂUREI,
RAIONUL FILIMON SÎRBU

★

M-am născut la S.M.T.-Cioara Doicești tot la 1 ianuarie 1958. Am fost crescut cu grijă, zi de zi și m-am făcut puternic. Oamenii mă iubesc. Cuvîntul meu este respectat. Mă aflu către sfîrșitul vieții mele și parcă îmi pare rău că mă despart de oamenii care mi-au dat viață. M-au crescut frumos, fără puncte slabe. Mecanizatorii S.M.T.-ului Cioara Doicești sînt mulțumiți. Nefamiliștii locuiesc astăzi în cele 32 de camere ale grupului social. Camere cu cîte 4 paturi, curate, bine îngrijite. Pentru cei cu familii s-au construit șase corpuri de case cu 12 apartamente. Dar clubul de la S.M.T.-Cioara Doicești! Ați auzit despre el? Are sală de cinematograf, o sală modernă, elegantă; o bibliotecă, sală de lectură, colț roșu, sală de șah... Mă rog tot ce-i trebuie. În total, 12 încăperi frumoase, bine amenajate. Ce se întîmplă seara aici, nici nu-ți mai spun. Plin de lume. Unii joacă șah, alții citesc, alții vizionează diafilme. Responsabilul clubului, Velicu Constantin, este un tînăr sportiv care promite. Promite, dar se și ține de cuvînt. A promis să intensifice activitatea sportivă. Și astăzi echipa de fotbal a S.M.T.-ului nostru a promovat în campionatul raional. Despre șahiști ce să mai spun...

A venit într-o zi pe aici un ziarist. Zicea că vrea să mă verifice. Să vadă dacă trăiesc doar pe hîrtie sau trăiesc în realitate. A luat punct cu punct și s-a convins. A colindat toată stațiunea și s-a convins că fiecare vorbuliță fusese respectată. Apoi flămînzind de atîta umblet, a servit la cantină, o masă atît de abundentă că seara nici n-a mai vrut să mănînce. Și a adormit apoi într-unul din frumoasele dormitoare ale tractoriștilor legănat de cîntecele ce le revărsa stația de radioficare.

A doua zi s-a mai uitat la fiecare punct în parte. A scris peste tot „îndeplinit!". Cu alte cuvinte deși aș mai avea trei luni de viață mi-am trăit traiul, mi-am mîncat mălaiul. Dar eu nu vreau să cedez locul contractului următor, pînă n-oi serba și revelionul lui 1958. Prea mă simt bine aici.

CONTRACTUL COLECTIV
DE MUNCĂ DE LA S.M.T.-CIOARA
DOICEȘTI, RAIONUL FETEȘTI

pentru conformitate

GH. JANGOCIU

SALA DE FESTIVITĂȚI A GOSPODĂRIEI COLECTIVE

De curînd terminată, sala de festivități a gospodăriei agricole colective „16 Februarie" din comuna Baba Ana, raionul Mizil, este zilnic locul de întîlnire al colectiviștilor tineri și vîrstnici.

Foto: AGERPRES

Condițiile nefavorabile nu rezistă în fața priceperii

Pentru apicultorii deosebit de pricepuți, condițiile neprielnice ce au existat pe alocuri în acest an n-au constituit un necaz prea mare. Un exemplu concludent în această privință ni-l oferă prisaca Agevacoop Fetești. Ca să nu rămînă cu planul neîndeplinit ca-n alți ani, Agevacoop Fetești a înființat o prisacă a sa. Prisaca a fost încredințată lui Abulah Regep, apicultor priceput și pasionat. Acesta, bun cunoscător al Dobrogei, a dus stupii în satul Tătaru. Gospodăria colectivă de acolo cultivă întinse suprafețe cu rapiță, floarea-soarelui, coreandru. În jurul satului se găsesc plantații de salcîmi. La Tătaru există prin urmare o floră meliferă cît se poate de bună. Albinele lui Regep s-au dovedit deosebit de harnice. De la fiecare stup s-a recoltat în medie cîte 22 de kg de miere față de 10 cît era planificat. Ultima verificare a prisăcii a dus la concluzia că-n fiecare stup sînt cu 4—5 kg mai multă miere decît e necesar pentru hrana albinelor. Mierea aceasta se va extrage o dată cu pregătirea stupilor pentru iernat. Așa că, în ciuda condițiilor nefavorabile, Regep își va îndeplini planul în proporție de peste 260 la sută.

În afară de miere, Regep a mai obținut ceară și 20 de roiuri noi. Cheltuielile pentru întreținerea prisăcii — inclusiv salariul stuparului — s-au ridicat la 10.000 de lei. Valoarea producției obținute pînă acum este de 41.456 de lei. Aceasta înseamnă că fiecare leu cheltuit cu prisaca a adus 3 lei venit curat. Venitul va crește cu aproximativ 5.600 de lei după ce se vor extrage cele 4—5 kg de miere existente în plus în fiecare stup.

Inițiativa Agevacoop Fetești merită laude. Colectiviștii din Tătaru spun că dacă au avut la ha o producție de rapiță, floarea-soarelui, coreandru etc mai mare ca niciodată, aceasta se datorește muncii lor și muncii...albinelor care au făcut o bună polenizare.

Colectiviștii din Tătaru sînt hotărîți să-și creeze și ei o stupină puternică pe care s-o îngrijească așa cum au văzut că face Regep. Stupina lui Regep a fost vizitată și de membrii altor gospodării colective dobrogene. Ei au văzut cum prin pricepere se pot înlătura efectele condițiilor nefavorabile.

C. MARCEL

Expoziția agricolă din Drăgășani

Zilele acestea s-a deschis la Drăgășani expoziția agricolă. Ea este amenajată în trei săli spațioase din pavilionul școlii viticole Drăgășani. Expoziția înfățișează vizitatorilor produse agricole, viticole, alimentare, specifice raionului, grafice comparative etc.

Dacă privești standul I.C.H.V. Drăgășani vei putea vedea soiuri de struguri de masă și de vin raionate de stațiune pentru podgoria Drăgășani cum sînt Sauvignon, Tămîioasă romînească, Pinot Noir, Cabernet, Afuz-Ali, Pinot Gris, Crîmpoșie etc.

Alături de coșulețele cu struguri stau sticlele cu vin din fiecare varietate, vinuri ce au fost premiate cu medalii de aur, argint și bronz la concursul republican din 1958, și la concursurile internaționale de la Ljubljana și Budapesta.

Tot la standul I.C.H.V. se pot vedea lucrări științifice ale cercetătorilor de la această stațiune, panouri și harta raionării viticulturii, grafice ce demonstrează coacerea și procesul de maturitate la diferite varietăți de struguri. În borcane mari sînt expuse mostre care arată ciclul evolutiv al diferitelor boli ce atacă vița de vie.

Pentru a cunoaște viticultura din podgoria Drăgășani, profilul solului și cum trebuie să se planteze via s-au expus cutii cu probe de sol și scheme ce reprezintă eroziunea solului.

Alături de standul I.C.H.V. se află cel al sectorului cooperatist din raion, unde sînt prezentate probe de grîu, orz ovăz, floarea-soarelui, struguri și tutun. Cele patru grafice arată vizitatorilor ritmul de cooperativizare în raionul Drăgășani. producțiile pe ultimii 5 ani obținute paralel de sectorul cooperatist și cel individual, iar alte două grafice demonstrează realizarea producției comparativ pe anul 1957, între gospodăriile colective și sectorul individual.

Cele două standuri ale G.A.S. Drăgășani și Sîmburești ne înfățișează struguri, fructe, coarde de viță de vie, grafice comparative între cele două gospodării și I.C.H.V. Drăgășani, privind îndeplinirea planului la producția de struguri, și coarde altoi.

Nici întreprinderea Vinalcool Drăgășani nu lipsește de la expoziție. În standul acesteia se pot vedea produse selecționate: vin, țuică, rachiuri etc.

Centrul școlar agricol Grădinari, prezintă cele mai variate soiuri de grîu și orz care în anul 1958 încercate în cîmpurile experimentale ale școlii au produs de la 2.000—2.900 kg la ha.

Sala a doua și a treia a expoziției sînt rezervate Școlii viticole din Drăgășani care își aniversează zece ani de la înființare. Aci se pot vedea tablouri ce ilustrează activitatea cultural-educativă desfășurată în acești 10 ani. Sînt prezentate de asemenea produsele școlii viticole, diferite aparate moderne, unelte agro-viticole, scheme și planșe care demonstrează vizitatorilor cum și cu ce se muncește în viticultura modernă.

Cu ocazia unei vizite făcute la Drăgășani ambasadorii Republicii Cehoslovace și R.P. Ungare au cercetat cu mult interes expoziția.

Numai într-o singură zi expoziția a fost vizitată de aproape 3.000 persoane.

I. DUMITRESCU
corespondent

O vizită la expoziția de material didactic

La expoziția de material didactic organizată la Centrul școlar veterinar din București sosesc zilnic numeroși vizitatori.

În fotografia de față un grup de elevi și profesori de specialitate vizitînd cu atenție exponatele expoziției.

Foto: D. CONSTANTINESCU

Cîte ceva despre... vin

SFATUL MEDICULUI

Vinul, ca și țuica, berea sau romul face parte din marea familie a băuturilor spirtoase, adică a celor ce conțin alcool. Ceea ce deosebește o băutură de alta este felul fabricației, gustul, tăria și conținutul în anumite substanțe.

Oricare a băgat de seamă că după înghițirea primei cantități dintr-o băutură alcoolică, să zicem vinul, simte iute o căldură în tot corpul și chiar o creștere a puterii mușchilor. Ce se întîmplă? Alcoolul din vin sau din oricare altă băutură spirtoasă, trece foarte repede din stomac în sînge și aici produce cu repeziciune o cantitate mare de energie. Acest spor de putere este însă înșelător. Este asemenea focului de paie: arde repede, luminează viu, dar se stinge la fel de repede. Forțele găsite în vin se irosesc repede și curînd după aceea, omul e cuprins de moleșeală mai ales dacă a băut mai mult.

Vă întrebați desigur dacă vinul și în general celelalte băuturi spirtoase, e sănătos să fie consumate sau nu? Și aici calea de mijloc e cea mai bună. Pentru un om sănătos, un pahar două de vin consumate la masă, nu au de ce să strice, mai ales dacă nu e folosit zilnic. În caz de răceală, de gripă, o cantitate de vin sau țuică, uneori fiert, nu pot face decît bine.

Uneori vinul este vătămător și anume:

Este foarte greșit obiceiul unora de a da băuturi copiilor mici, chipurile spre a-i căli și obișnui cu băutura. Alcoolul din băuturi atacă stomacul și ficatul copiilor, care chiar dacă nu suferă acum, vor suferi mai tîrziu. Nu dați vin și mai ales țuică copiilor mici, căci nu le poate face decît rău.

Nu se permit băuturi spirtoase bolnavilor de stomac sau ficat, mai ales celor ce au suferit de gălbenare. Nu se permit nici suferinzilor de plămîni mai ales dacă scuipă sînge, nici bolnavilor de inimă sau de hipertensiune.

Dar să lămurim în ce fel pot dăuna băuturile alcoolice sănătății. Odată ajunse în stomac, produc asupra acestuia o iritație, care la început poate fi plăcută. Cu timpul, și mai ales la cei care beau zilnic și pe nemîncate, și la cei ce fac destul de des cîte o beție, are loc o inflamație a stomacului, căreia medicii îi zic gastrită. Bolnavul simte arsuri, greață, uneori dureri. Dacă continuă să bea, cu timpul stomacul se subțiază, iar puterea sa de mistuire scade foarte mult. Alimentele consumate nu mai pot fi mistuite cum trebuie ceea ce duce la alte complicații și anume colită (inflamația intestinului gros) și dropică (ciroză). boli greu de îngrijit. Bolnavul își pierde pofta de mîncare, slăbește mult și pierde puterea de muncă.

Desigur că mulți vor spune privindu-se pe ei că, „cu toate că am băut n-am pățit nimic". Dar cu o rîndunică nu se face primăvară. Noi medicii care am văzut sute și mii de suferinzi, cunoaștem tristul adevăr, că cele mai multe suferințe de stomac sau ficat sînt consecința băuturilor alcoolice consumate fără cumpătare.

Urez deci tuturor spor și voie bună și bucuria paharului plin cu vin, dar în același timp atrag atenția spre cumpătare celor sănătoși și spre înțeleaptă abținere celor suferinzi.

Dr. MIHAI ERACLIDE

CE SĂ CITIM

ASZTALOS ISTVAN: An nou

Cartea lui Asztalos Istvan aparține perioadei dinaintea eliberării țării. Ea a văzut lumina tiparului în anul 1939 și se integrează în rîndul acelor lucrări ale scriitorilor maghiari din țara noastră care au înfățișat cu veridicitate situația grea a țărănimii și muncitorimii în societatea burghezo-moșierească, năzuințele lor pentru o viață mai bună.

Intr-o cocioabă din marginea satului, văduva Kicsi Kati priveghind somnul celor doi copii ai săi, așteaptă să audă clopotele de Anul Nou, gîndind: „De bună seamă că ne va aduce noroc; necazuri am avut destule". Dar norocul nu prea se înghesuie să intre în căsuța săracă cu soba șubredă și rece. N-au lemne, și cei doi copii se duc în pădure ca să aducă cu riscul de a fi prinși de pădurari și stîlciți în bătaie. Cînd s-au terminat bucatele Sandri — cel mic — pleacă să ceară pe la rubedenii. Iar văduva muncește cu ziua spălînd rufele bogătanilor satului. Primește pentru asta cîte o haină sau încălțare veche, ori ceva mîncare pentru copii. Acasă se adună doar seara; flămînzi și rupți de oboseală se culcă în așternutul zdrențuit și rece ca să-și odihnească oasele trudite. Iar adormind se gîndesc că în primăvară le va fi poate mai ușor.

Dar omului sărac nici un anotimp nu-i este mai prielnic. A trecut primăvara și chiaburii nu i-au chemat la lucru. Au adus oameni din alte sate pe care i-au plătit și mai prost. Așa s-a întîmplat și în vară și în toamnă. Zilierii amenințați cu foamea au luat unii drumul pădurii, alții s-au făcut argați prin satele vecine. Și a venit din nou iarna. Din nou, seara Anului Nou. În cocioaba văduvei Kicsi Kati este tot sărăcie, tot frig.

Prezentînd mizeria existenței țăranilor săraci din secuime, scriitorul trăiește suferința lor și caută împreună cu eroii săi o ieșire din această situație. Kati nutrește speranța că noul an le va aduce mai mult noroc. Gîndul acesta desigur naiv, ascunde un sens mai tulburător, o năzuință neclară dar adîncă în viitor. Dar pentru a putea trăi spală rufe, argățește, se roagă de rudele mai înstărite s-o ajute.

Proza lui Asztalos e dominată de un suflu fierbinte de dragoste pentru acești țărani obidiți și nefericiți, care nu au nici un moment siguranța zilei de mîine. În același timp scriitorul îi prezintă înfruntînd lipsurile istovitoare ale existenței cu optimismul propriu celor care știu că au de partea lor dreptatea. Unii dintre eroii cărții încearcă să se opună bogătanilor cînd are loc alegerea unui nou comitet al Casei cercului agricol. Pentru prima oară pălmașii se împotrivesc fățiș bogătanilor. Începe să se contureze astfel acea forță istorică pe care nici ei încă nu și-o cunosc.

Cartea lui Asztalos Istvan înfățișează un tablou deosebit de interesant al vieții țăranilor secui de acum două decenii și mai bine, cu năzuințele și greutățile vieții lor. Cartea își păstrează un puternic și viguros interes și în zilele noastre. De aceea o și recomandăm cititorilor noștri.

Pentru creșterea activității caselor de economii

De curînd, Prezidiul Marii Adunări Naționale, a emis un decret privind „Organizarea și funcționarea Casei de Economii și Consemnațiuni a Republicii Populare Romîne", în scopul continuei dezvoltări a acțiunii de economisire în țara noastră. În decret, precum și în noul statut aprobat se prevede că activitatea Casei de Economii și Consemnațiuni, are ca scop dezvoltarea în rîndurile populației a spiritului de economisire și de bună gospodărire a banilor, păstrarea disponibilităților bănești ale populației și efectuarea decontărilor în legătură cu aceste disponibilități.

Decretul subliniază faptul că „sumele de bani depuse la Casa de Economii și Consemnațiuni pe librete de economii, pe obligațiuni C.E.C. cu cîștiguri sau sub alte forme de economisire, sînt garantate de stat". Casa de Economii și Consemnațiuni — se arată mai departe în decret — este o instituție centrală de stat și funcționează sub conducerea generală a Ministerului Finanțelor.

Un rol de seamă în dezvoltarea acțiunii de economisire în rîndul populației de la orașe și sate, revine sfaturilor populare. În decret se prevede că „Comitetele executive ale sfaturilor populare vor sprijini activitatea Casei de Economii și Consemnațiuni". În acest scop ele vor atribui localurile necesare unităților Caselor de Economii pentru asigurarea bunei deserviri a depunătorilor. De asemenea vor organiza comisii locale pentru sprijinirea acțiunii de economisire. Sfaturile populare sînt cointeresate în dezvoltarea acțiunii de economisire, întrucît 40 la sută din beneficiul net al Casei de Economii C.E.C. se va vărsa în bugetele sfaturilor populare regionale și al Capitalei, în raport cu creșterea soldurilor depunerilor.

Notă

Cînd ținerea evidenței șchioapătă

La fondul central al statului contribuie, după cum se știe, și stațiunile de mașini și tractoare. Plata în natură a muncilor S.M.T. este una din formele acestei contribuții. Cu cît volumul lucrărilor executate de către S.M.T.-uri este mai mare, cu atît și contribuția este mai importantă. Stațiunile din raionul Filimon Sîrbu au executat pentru recolta anului acesta un mare volum de lucrări. Statul a primit pentru muncile executate cu mașinile sale, plata cuvenită.

Pe alocuri, în unele comune din raion, achitarea muncilor S.M.T. n-a fost un lucru simplu. Și aceasta din cauza evidenței ținute de către stațiuni. Din pricina evidenței nepuse la punct, S.M.T. Ianca a debitat de două ori unitățile pe care le deservește. Numai în comuna Șuțu, au fost găsite 80 de tone de porumb ce fuseseră predate anul trecut în contul S.M.T., fără ca acesta să le opereze în evidența sa. Producătorii respectivi au fost socotiți restanțieri și puși să achite din nou plata muncilor S.M.T. Ei au făcut desigur dovadă că au plătit. Faptul a provocat însă încurcături și greutăți atît producătorilor, cît și organelor însărcinate cu preluarea produselor ce se cuvin fondului central.

Stațiunea din Balta Albă a debitat, de asemenea, de două ori unele unități cooperatiste care și-au muncit ogoarele cu mașinile ei. Din această cauză conturile de lucrări cu întovărășirea din Amara au trebuit să fie refăcute dînd mult de lucru la numeroși salariați. Cazuri de evidență nesatisfăcătoare a avut și S.M.T.-Rușețu.

Și mai criticabilă este, în această privință, situația de la S.M.T.-Jirlău. Conturile de lucrări executate de această stațiune au fost pe bună dreptate respinse de mulți întovărășiți din comună. Cercetările întreprinse au dovedit că ele cuprindeau lucrări ce nu fuseseră executate, suprafețe mai mari decît cele reale. Neglijența S.M.T.-ului a înlesnit unor oameni necinstiți din conducerea întovărășirii să înșele pe întovărășiți. Încărcînd conturile de lucrări executate pentru unii întovărășiți, președintele întovărășirii și-a arat, discuit etc. gratuit terenul său și al rudelor.

Înșelătoria comisă de fostul președinte Gheorghe Cioboată și de fostul secretar casier al întovărășirii din Jirlău, a fost descoperită. Ei vor primi, mai mult ca sigur, pedeapsa meritată. Aceasta nu scuză conducerea S.M.T. Fapte ca cele petrecute la Jirlău, încurcături ca cele ce au existat în comunele Suțu, Grădiștea, Dragu și altele, n-ar fi fost posibile dacă S.M.T.-urile ar fi avut o evidență clară, corectă, a lucrărilor executate. Credem că pentru îmbunătățirea evidenței este bine să fie organizat un schimb de experiență la S.M.T. Filimon Sîrbu. Această stațiune n-a provocat nici cea mai mică încurcătură în privința evidenței muncilor S.M.T.

I. CURELEA

FELURITE ȘTIRI

Zilele trecute, la stațiunea experimentală viticolă Murfatlar a avut loc un schimb de experiență pentru extinderea celor mai bune metode de vinificație la care au participat președinți și brigadieri din aproape 70 de gospodării colective din regiunea Constanța.

★

Anul acesta gospodăria de stat Oradea a realizat în medie de pe 431 ha. cîte 4.089 kg. porumb boabe la ha., iar gospodăria de stat Sălard a realizat o producție record de porumb de pe 50 de ha.: 5.500 kg. la ha.

★

Prin dezvoltarea sectorului zootehnic, numărul vacilor a crescut în ultimul timp în gospodăriile colective din regiunea Galați cu 1.029 capete iar cel al porcilor s-a dublat.

Colectiviștii, întovărășiții și țăranii muncitori din regiunea Cluj, au transportat la cîmp cu 130.000 tone mai multe îngrășăminte naturale decît prevedea planul.

★

În regiunea Constanța se întreprinde un studiu pentru punerea în valoare a tuturor posibilităților de dezvoltare a sectorului viticol, astfel ca in anul 1963 suprafața cultivată cu viță de vie în regiune să ajungă la 50.000 de ha.

★

În scopul grăbirii campaniei de toamnă, în numeroase comune din regiunea Craiova au fost constituite grupe de într-ajutorare și s-a organizat întrecerea patriotică între comune și circumscripții.

★

Uzinele „Semănătoarea" au trimis gospodăriilor de stat și stațiunilor agricole experimentale primele 80 de culegătoare de știuleți de porumb din lotul de 100 pe care s-au angajat să-l execute pînă la 30 septembrie.

★

Marțea trecută 100 de tineri din întreprinderile și instituțiile orașului Constanța au plecat să ajute voluntar pe muncitorii gospodăriei agricole de stat Cocargeaua la însilozarea porumbului furajer.

★

Numai în ultimele luni, gospodăriile colective din regiunea Galați au vîndut statului circa 4.000 de vagoane de cereale. Sînt de asemenea, contractate cu statul 900 de vagoane, de floarea-soarelui, 20.000 l. lapte de vacă, precum și mii de porci.

★

În 8 raioane din regiunea Timișoara, gospodăriile de stat, cele colective și întovărășirile agricole au terminat lucrările de fertilizare a solului, transportînd la cîmp mari cantități de grajd.

★

În cursul acestui an în regiunile țării au fost organizate aproape 3.500 de loturi demonstrative pe lîngă gospodăriile colective și întovărășirile agricole.

★

Duminica trecută cooperativa din comuna Dragoș-Vodă, regiunea București, a primit steagul roșu de fruntașă pe țară pe trimestrul II. Această cooperativă a achiziționat cu peste 60 la sută mai multe produse agricole.

★

În ultimii ani s-au mutat în case noi peste 10.000 de membri ai unităților agricole cooperatiste din regiunea Stalin. Numai în satele raionului Mediaș s-au construit peste 500 case noi.

Poveste despre un contract

Viscolea peste Bărăgan. Zăpada, purtată de vînt, mușca din obrajii oamenilor, li se strecura sub haine. În vremea aceasta, Stoica Gheorghe se îndrepta spre satul Înfrățirea, raionul Lehliu. Mergea răsucindu-și corpul în spre dreapta ca viscolul să nu-l izbească în față. La marginea satului s-a oprit preț de cîteva secunde. Ai fi zis, văzîndu-l, că vrea să ceară adăpost. Dar nu, iată-l că trece mai departe, acoperindu-și mai bine urechea care, din cauza mersului într-o dungă, era în bătaia vîntului.

După cîteva sute de metri, Stoica s-a oprit în dreptul unei clădiri arătoase. A intrat fără să bată în poartă, fără să se teamă de cîini, ca unul de-ai casei. În tindă nu și-a scuturat bocancii și șuba de zăpadă. A intrat grăbit. Era, pe semne, așteptat.

★

Viscolea peste Bărăgan. De vreo oră viscolul se întețise. Pe ulițele satului nici țipenie de om. Oamenii se trăseseră la gura sobelor, așteptînd să se limpezească cerul, să se ostoiască vîntoasele.

Lui Stoica nu-i mai păsa acum de viscol. Putea să țină și o săptămînă. Țuica fiartă, cîrnații de porc, sarmalele pe care le servea gazda păreau că nu se mai sfîrșesc deși despre Gheorghe Stoica și despre stăpînul casei nu se putea spune că le-ar fi lipsit pofta de mîncare și de băutură.

— Viscolește al dracului, grăi Stoica într-un tîrziu. Dacă nu se oprește nu știu cum o să ajung acasă.

— Dar ce nevoie ai să ajungi? Aici nu-i casă? Un pat și o masă s-o găsi pentru tine.

— Știu, dar n-o să zică oamenii că m-am mutat la d-ta?

— Ei, o să zică. Pe o vreme ca asta cine stă să se uite ce faci tu?!

Și masa a continuat. Cei doi n-au sfîrșit bine prînzul și au început cina. Au vorbit despre multe. Despre funcția de achizitor a lui Stoica Gheorghe, a adus vorba chiaburul.

— Mă, funcția ta e bănoasă cum nici nu-ți închipui. Dacă aș avea-o eu, m-aș face om numai într-un an. Om cu casă. Ce spun cu casă. Bloc mi-aș face. Dar ce știi tu? Trebuie să te învețe alții cum se trăiește. Eu, mă, de-aș fi achizitor... Dar... să lăsăm asta. Cică Ioniță Gh. Vasile — adică eu — nu poate fi achizitor că-i chiabur, că-i... Ce să mai vorbesc degeaba. Eu nu pot face nimic dar tu, tu mă Stoica...

★

Viscolea peste Bărăgan. Viscolul își pierduse mult din putere și erau semne că în curînd se va potoli complet. Achizitorul și chiaburul au sfîrșit cheful, dar Stoica nu are de gînd să plece. Convins că funcția de achizitor e curată mană cerească, Stoica îl ascultă atent pe chiabur. Acesta îl povățuiește cum se poate căpătui. În mînă, chiaburul ține, preț al povețelor sale, un contract: Ioniță Gh. Vasile n-a însămînțat cu grîu decît 2 ha, dar în contract stă scris că el va preda cooperativei 9.000 de kg de grîu.

A doua zi, Stoica n-a ieșit din casă. Și era soare, cald și bine. N-a ieșit din casă nici în zilele următoare. În camera din față, netulburat de nimeni, Stoica lucra. Scria contracte. După ce termina un contract, mîzgălea coale întregi, încercînd să-și schimbe scrisul. Chiaburul îl învățase să ia aminte cum face cu iscăliturile producătorilor. Ele nu trebuie să semene una cu alta.

În scurt timp, Stoica a încheiat contracte false pentru 20.000 de kg de grîu și 30.000 de porumb.

Cei de la cooperativă s-au mirat de cîtă putere de convingere are Stoica dacă în cîteva zile a putut să încheie atîtea contracte. L-au lăudat, firește și i-au dat bani ca să achite avansurile contractanților.

★

Pripește al naibii soarele de-asupra Bărăganului. Oamenii nu iau în seamă arșița. Lucrează de zor. Batozele înghit lacome snopii de grîu.

Lucrătorii cooperativei îi îndeamnă pe oameni să predea cantitățile contractate. Oamenii se miră:

— Ce cantități, ce contracte?

Hoția achizitorului este descoperită. De ce abia acum?

Dar să ne întoarcem la chiabur. Acesta își recunoaște semnătura. Recunoaște că a primit și avans. Se angajează să predea grîul. Tot, pînă la ultimul bob. Ce are a face că n-are decît 2 ha semănate cu grîu și că n-a obținut nici 3.000 de kg în total? Se va face luntre și punte și va preda tot. Pînă la ultimul bob. E om cinstit. Așa zice.

— Cinstit pe dracu, își spun oamenii. Ia mai bine să fim cu ochii în patru. Prea cu multă siguranță vorbește chiaburul. Nu se poate să n-aibă vreo șmecherie la batoza aceea a lui.

După cîteva zile se descoperă că batoza lui Ioniță avea, așa cum bănuiseră oamenii, o șmecherie. Chiaburul îi meșterise un canal. Prin acesta, o parte din grîul treierat — nu prea mare ca să nu se cunoască — se strîngea într-o pungă aflată în interiorul batozei. Seara, după încetarea lucrului, chiaburul scotea grîul strîns peste zi.

Chiaburul a scăpat de pedeapsă. S-a jurat pe copii, pe lumina ochilor, pe toți sfinții din calendar că n-a știut de „beteșugul" batozei și, culmea, a fost crezut.

Din grîul contractat, Ioniță a predat aproape 3.000 de kg: recolta sa și o cantitate în plus. El zice că-i cumpărată. Oamenii zic că-i grîu rostuit în felul amintit înainte de a fi descoperit.

Mai avea însă de predat încă vreo 6.000 de kg. Zilele trecute, Ioniță s-a angajat să le predea și pe acestea. Dar de unde își va procura acest grîu? Om descurcăreț, a găsit și de data aceasta calea. S-a dus la președintele cooperativei de consum din comună. Acesta i-a dat o adeverință-delegație în care stă scris:

„Ioniță Gh. Vasile este delegat să achiziționeze cereale din toate sectoarele pentru cooperativă". S-a împlinit deci dorința chiaburului. S-a văzut și achizitor cu act la mînă.

În adeverință nu scrie la ce preț va fi achiziționat grîul. Chiaburul e însă destul de... deștept, să-l ia la prețul de achiziții pe care îl plătește cooperativa.

Dar să lăsăm presupunerile. Ori cum ar proceda se pune firesc întrebarea. De ce i s-a dat chiaburului voie să facă negoț cu cereale pe care le cumpără „din toate sectoarele?".

La mijloc e vorba de o afacere tare murdară. Și grozav de încurcată. Ea a început în ziua încheierii contractului. Eu am scris-o aci, pentru ca acei în drept să o cunoască. S-o cunoască și s-o descurce.

M. CALIANU

UN OM [illegible] VIAŢA

— Ai văzut măi Petrică? E aşa cum ţi-am spus? a zis femeia către bărbatu-său.

Bărbatul tăcea şi privea în gol. De mult îi băteau capul taică-său şi nevasta să-i facă toţi trei o vizită lui Ştefan Răducanu.

El însă se făcea că nu aude sau schimba vorba. Iar cînd era încolţit izbucnea burzuluit:

— Ce să caut nepoftit în casa omului? S-ar putea să mă dea pe uşă afară.

In acest timp, Ştefan Răducanu îşi vedea de treburile lui. Lucra cu cei doi feciori în brigada lui Ştefan Iacob şi abia terminaseră de semănat porumbul. Nu-şi mai vedea capul de treburi. In gospodăria colectivă erau atîtea de făcut. Ion Stanciu, preşedintele colectivei le vorbise la o adunare. Au trecut doi ani de-atunci şi Ştefan nu-i mai uită vorbele rostite.

— Două lucruri vreau să văd la voi, măi tovarăşi: dragoste pentru gospodăria noastră colectivă şi dragoste pentru gospodăria voastră personală. Să nu uitaţi că ziua bună se cunoaşte de dimineaţă şi colectivistul destoinic după gospodăria lui.

Aşa a vorbit Ion Stanciu şi l-a dat pildă pe el, pe Ştefan Răducanu. Cuvintele acelea, rostite acolo, în adunare, faţă de ceilalţi colectivişti, au fost pentru Răducanu ca nişte aripi, căci a devenit şi mai harnic şi mai cumpătat. Harnic era el, iar cumpătat trebuia să fie pentru că atunci cînd în jurul mesei se adună şapte guri nu-i lucru de glumă.

Povestea vieţii lui Ştefan Răducanu, colectivistul din Baba Ana, raionul Mizil, e simplă şi seamănă ca două picături de apă cu a altor oameni care au pornit la drum, spre o viaţă mai bună, drumul gospodăriei colective. Rămas văduv, cu doi copii, Ştefan Răducanu s-a însurat a doua oară, dar după puţin timp s-a despărţit de cea de a doua nevastă pentru că se purta rău cu copiii.

Soţia de acum, cu care are trei copii, s-a dovedit mamă bună şi soţie harnică. Casa în care stăteau cu cîţiva ani în urmă, era vai de ea. Cînd a luat fiinţă gospodăria colectivă din Baba Ana, Ştefan Răducanu a intrat şi el.

„Ce-or face ceilalţi gospodari, om face şi noi, măi nevastă. Avem copii care trebuie crescuţi. Eu mă duc şi mă-nscriu", — a zis el şi s-a ţinut de cuvînt. An de an a luat venituri tot mai mari. Şi cu cît creşteau cei doi feciori, cu atît se mărea numărul zilelor-muncă aducătoare de belşug. Văzînd cu ochii se transforma şi gospodăria lui Ştefan Răducanu. Mai întîi o vacă cu lapte. Pentru iarnă un porc zdravăn şi cîteva oi. Apoi într-o zi a început şi casa să-şi schimbe înfăţişarea. Mai întîi s-a mai lărgit, din două camere s-au făcut 4. Pe afară a fost tencuită şi spoită în culoare gri. Ferestrele s-au făcut mai mari iar uşile au acum şi ele geamuri. Intr-o zi au venit în curtea lui Ştefan Răducanu nişte lucrători cu scări şi colaci de sîrmă. După ce au plecat ei, casa s-a umplut de lumină. Copiii nu se mai săturau învîrtind butoanele şi aprinzînd becurile. După electricieni au venit sobarii.

Cele două sobe de teracotă l-au costat pe colectivistul Ştefan Răducanu vreo 2.000 de lei. In timp ce zidarii, electricienii şi sobarii lucrau de zor la casa lui, Ştefan Răducanu cu cei doi flăcăi ai lui erau pildă de hărnicie în gospodăria colectivă.

Despre toate cele ce vi le-am povestit, i-a vorbit Ştefan Răducanu şi lui Petre C. Dumitru cînd acesta a venit la el în vizită.

— Despre puterea economică a gospodăriei colective eu nu-ţi mai vorbesc. Faptele sînt cei mai buni martori. Uită-te şi tu la tarlaua de 140 de hectare de porumb şi vezi dacă mai are pereche. Despre grîu ce să-ţi spun? Am făcut 22 de vagoane. Dacă vrei să-ţi dai seama ce e o gospodărie colectivă, uită-te la gospodăria mea. O vezi? E îndestulată şi curată ca paharul. Au crescut odată. Chiar mă gîndeam la asemănare. Cînd îmi făceam eu sobe de teracotă colectiva îşi cumpăra maşină. Cu cît e mai bogată şi mai puternică gospodăria colectivă cu atît trăim şi noi colectiviştii mai bine şi avem casele mai îndestulate.

Aşa i-a vorbit colectivistul Ştefan Răducanu lui Petre C. Dumitru ţăran muncitor cu 6 copii şi cu un hectar şi jumătate de pămînt.

La cîteva zile după vizita asta, la sediul gospodăriei colective din comună a venit un bărbat cu părul negru corb şi cu ochii ca mura coaptă. Ion Stanciu, preşedintele, un om voinic şi cu zîmbetul pe buze, l-a primit ca pe un vechi prieten. Vizita a fost scurtă. Preşedintele îl ştia pe Petre C. Dumitru că-i om harnic şi se bucura văzîndu-l.

— Imi pare rău că n-am venit mai de mult, dar am de gînd să mă iau la întrecere cu nea Ştefan — a zis el rîzînd.

— Ţi-ai ales un bun exemplu şi m-aş bucura dacă l-ai întrece, a zis strîngîndu-i mîna preşedintele colectivei.

MARIN FLOREA

CIFRE ŞI FAPTE din unităţile agricole cooperatiste

Pînă acum peste 100 de colectivişti din comuna Roma, raionul Botoşani, şi-au construit case noi. Printre aceştia se numără şi Salaru Ioan, Băetu Dumitru, Aslan I. Ioan şi alţii.

★

Numai într-o singură zi colectiviştii din Cusuius, regiunea Baia Mare, îndrumaţi de tehnicienii şi inginerii de la secţia agricolă au însilozat 2 vagoane de porumb furajer. La munca de însilozare s-au evidenţiat colectiviştii Palcu Ispas, Ştefan Vlad, Griba Vasile şi alţii. Acţiunea de însilozare continuă.

★

De curînd colectiviştii din comuna Cîndeşti, raionul Buhuşi, au cărat şi împrăştiat pe tarlalele ce vor fi însămînţate cu grîu peste 250 de tone gunoi de grajd.

★

In aceste zile întovărăşiţii din Galaţii Bistriţei, raionul Bistriţa, au recoltat de pe 34 de ha. 102 vagoane de sfeclă de zahăr, revenind la ha. 30.000 kg. Intreaga cantitate de sfeclă va fi livrată, pe baza contractului încheiat, fabricii de zahăr „Bernath Andrei" din Tg. Mureş, în schimbul căreia vor primi 8.160 kg. de zahăr, 35.000 kg. de borhot şi 357.000 lei.

★

Executînd la timp lucrările de pregătire a terenului colectiviştii din Filipeştii de Pădure, regiunea Ploeşti, au reuşit să însămînţeze pînă acum 40 ha. cu grîu.

★

Cu peste 500 de kg. grîu la ha. au obţinut întovărăşiţii din Zăiceşti, raionul Botoşani, mai mult decît ţăranii individuali. Drept urmare, numeroşi ţărani muncitori, printre care Isac Dumitru, Hobjilă Ştefan şi alţii au intrat în întovărăşire. Peste puţin timp întovărăşiţii vor aproba alte 54 de cereri de înscriere în întovărăşire.

LA CURĂŢAT DE PORUMB

Muncesc cu drag colectiviştii din Măceşu, regiunea Craiova, la desfoiatul porumbului. Recolta-i bogată, stivele de ştiuleţi aurii cresc repede.
Foto: AGERPRES

In sprijinul sectorului agricol-cooperatist

Pînă în anul trecut, S.M.T. Cocioc, regiunea Bucureşti, rareori a reuşit să-şi îndeplinească planul de producţie pe campanii şi anual. Cauza? Deosebit de faptul că maşinile nu erau de cele mai multe ori bine reparate şi întreţinute pe timpul muncilor în cîmp, mecanizatorii întîmpinau serioase greutăţi în muncă datorită mai ales faptului că trebuiau să lucreze pe peticuţe mici de pămînt. Unităţile agricole cooperatiste, puţine la număr, nu asigurau executarea unui volum de lucrări pe măsura forţei de lucru a tractoarelor. Astfel mecanizatorii trebuiau să execute o bună parte din volumul total de lucrări pe ogoarele fărămiţate ale ţăranilor muncitori cu gospodării individuale. Nu e de mirare că tractoriştii făceau multe deplasări în gol, consumau mari cantităţi de carburanţi, nu-şi realizau sarcinile de producţie, iar lucrările se făceau deseori cu întîrziere.

Cu totul alta este situaţia în prezent. Anul acesta, S.M.T. Cocioc a reuşit să-şi îndeplinească şi chiar să-şi depăşească planul de producţie în campania de primăvară cu 39,5 la sută, iar în cea de vară cu 2,3 la sută, executînd peste plan un volum de lucrări de 979 hantri.

Incă din iarna anului 1957, mecanizatorii S.M.T.-ului Cocioc au acordat o mare atenţie reparării în cele mai bune condiţii tehnice a utilajului în atelierul propriu. Incepînd lucrările de primăvară, ei au fost îndrumaţi să acorde toată atenţia respectării în exploatare a normativului de îngrijiri tehnice, zilnice şi periodice. De unde pînă anul trecut numeroşi mecanizatori schimbau uleiul din baia motorului mai mult cînd îşi aduceau aminte acum, uleiul este schimbat cu regularitate după 50 de ore de funcţionare a motorului. Totodată, munca brigăzilor de tractoare a fost mai bine organizată, îndrumată şi controlată de către conducerea staţiunii în frunte cu directorul ei, tov. Petre Anghelina.

Dar succesele obţinute în acest an de către S.M.T. Cocioc se explică în mare măsură şi prin faptul că în raza de activitate a staţiunii sectorul agricol cooperatist s-a dezvoltat mult.

Datorită lucrărilor de bună calitate executate la vreme de către tractorişti, pe ogoarele colectiviştilor şi întovărăşiţilor s-au obţinut în acest an, cu tot timpul neprielnic recolte bogate. Astfel, la gospodăria colectivă „9 Mai" din comuna Corbeanca, de pildă s-au dobîndit în medie peste 1.200 kg grîu, 1.827 kg orz şi 1.800 kg ovăz la ha., în vreme ce în sectorul individual din comună s-a obţinut o recoltă medie cu 250-300 kg mai puţin. La porumb (care a fost în bună parte prăşit mecanic) colectiviştii recoltează anul acesta în medie peste 2.000 kg boabe la ha, în vreme ce ţăranii muncitori individuali, obţin recolte cu 1.000 kg mai mici. Recolte bogate la ha au dobîndit şi întovărăşiţii din comunele Poenarii-Vulpeşti, Snagov, Cocioc etc., ale căror producţii au întrecut cu mult pe cele ale ţăranilor individuali din comunele respective.

Scrisorile de mulţumire primite de S.M.T. Cocioc din partea colectiviştilor din comuna Corbeanca, ori cele de la întovărăşirile din comunele Dimieni, Periş, Poenarii-Vulpeşti şi altele sînt mărturii grăitoare că mecanizatorii şi-au făcut pe deplin datoria, contribuind prin munca lor ca unităţile agricole cooperatiste la care au lucrat să fie pildă de urmat pentru sectorul individual din comună.

Graiul recoltelor a constituit cel mai trainic argument pentru numeroşi ţărani muncitori cu gospodării individuale, pentru a-i îndemna să se înscrie în mare număr în întovărăşiri. Astfel, dacă suprafaţa celor 47 de întovărăşiri agricole deservite de S.M.T. Cocioc era la începutul anului, de numai 4.926 de ha, astăzi aproape s-a dublat, fiind de 7.134 de ha. Cea mai mare creştere a fost înregistrată la întovărăşirile din comunele Cocioc, Tamaş, Periş şi Corbeanca.

„Cu toate succesele obţinute de noi — îmi spunea zilele trecute tov. ing. Ciontea Cornel, agronomul şef al staţiunii, — mai avem încă de lucru.

Din cîte am aflat, staţiunea va acorda pe viitor o atenţie şi mai mare executării unui volum complex de lucrări mecanizate, printre care prăşit, desţelenit, desfundat, însilozări, împrăştiat îngrăşăminte chimice, transporturi etc., lucrări care în anii trecuţi nu se făceau în raza de activitate a staţiunii nici măcar în mod experimental. In actuala campanie de toamnă, mecanizatorii au pregătit tot terenul încă din vară, lucru ce altădată nu se întîmpla (anul trecut de pildă în aceeaşi perioadă, tractoriştii lucrau de abia la executarea arăturilor). De asemenea în prezent corpul de contabili al S.M.T.-ului ajută concret personalul contabil din unităţile agricole cooperatiste deservite la întocmirea dărilor de seamă la încheierea bilanţurilor şi altor situaţii cu caracter financiar şi administrativ.

Este fără putinţă de tăgadă, că toate aceste măsuri luate de conducerea S.M.T. Cocioc vor contribui ca în scurtă vreme sectorul agricol cooperatist din raza sa de activitate să crească în şi mai mare măsură, ca pînă acum.

I. LEŞEANU

Pentru belşugul recoltei viitoare

Pentru ca recolta anului viitor să fie cît mai bogată, sămînţa care va fi semănată în toamna aceasta trebuie să fie de cea mai bună calitate. Tocmai de aceea muncitorii de la gospodăria de stat Alexandria, regiunea Bucureşti, zoresc cu selectarea seminţei de grîu.
Foto: A. CONSTANTINESCU

Un sector avicol fruntaş

Gospodăria agricolă de stat Roseţi din regiunea Bucureşti, este o unitate agricolă complexă, ce cuprinde toate sectoarele de activitate: aci poţi vedea pe lîngă cultura cerealelor o plantaţie model de pomi fructiferi, vie şi grădină de legume, precum şi un numeros efectiv de animale.

Am vizitat, însoţit de tov. ing. Mateescu, zootehnistul gospodăriei, sectorul avicol ce se află la secţia Tonea. Ajunşi aici am văzut mai întîi halele de ouat pentru găini. In cele patru hale văruite frumos şi prevăzute cu padocuri din sîrmă păsările consumau hrana anume pregătită de îngrijitorul fruntaş Dumitru Bilava. Am aflat cu acest prilej că de la cele peste 900 de găini de rasă Rhode, cît are în prezent gospodăria, s-a obţinut pînă la data de 1 septembrie 119.000 bucăţi ouă, faţă de 135.000 bucăţi cît este planificat să se realizeze în acest an.

Am trecut apoi pe la halele amenajate pentru raţe. Aci am aflat că pînă la 1 septembrie a.c. planul producţiei de ouă de raţă pe întreg anul a fost depăşit cu peste 85.000 de bucăţi.

Datorită îngrijirii şi hrănirii raţionale a păsărilor, lucrătorii din sectorul avicol au obţinut succese şi în ceea ce priveşte scăderea preţului de cost la ouăle de găină şi raţă. Astfel, preţul de cost planificat la 0,88 lei per ou a fost realizat cu numai 0,58 lei bucata. Datorită acestui fapt gospodăria a obţinut pînă acum un beneficiu de peste 138.000 lei.

Succesele obţinute de lucrătorii din sectorul avicol al gospodăriei Roseţi nu sînt întîmplătoare. Ele sînt rezultatul aplicării metodelor ştiinţifice de îngrijire, hrănire şi creştere a păsărilor, care au devenit cunoscute tuturor lucrătorilor de aci. Iarna bunăoară, creşterea găinilor şi a raţelor s-a făcut pe pat cald de gunoi. In tot acest timp hrănirea lor s-a făcut cu cea mai mare atenţie. Pentru stimularea ouatului, pe lîngă prelungirea zilnică a iluminatului artificial, iarna s-au administrat în hrana păsărilor pe lîngă alte furaje şi seminţe de orz şi ovăz încolţit care conţin vitamina E. O dată cu venirea primăverii tainul de grăunţe s-a exclus din raţie. In această perioadă hrana s-a compus din 4 tainuri de pastă, formate din uruieli de cereale la care s-au adăugat săruri minerale, drojdie furajeră şi verdeaţă la discreţie.

Inainte de a părăsi gospodăria, tov. ing. Gh. Ghiţă, directorul gospodăriei, mi-a spus printre altele:

— Succesele obţinute de noi în creşterea păsărilor se datoresc în bună măsură şi grijii pe care o acordăm asigurării din vreme a tuturor sortimentelor de nutreţuri pentru păsări. Incă de pe acum, noi am şi stabilit ce stocuri de cereale vor fi rezervate peste un an de zile sectorului avicol.

Am plecat din gospodărie cu gîndul că experienţa pozitivă a crescătorilor de păsări de aci poate fi introdusă cu succes şi în alte gospodării de stat.

T. BILBIIE

Urmărind îndeplinirea planului de producţie

PRODUCŢIILE sînt pe măsura vredniciei

Conducerea gospodăriei discuta în seara aceea o problemă care nu răbda amînare: căratul porumbului la pătule.

Colectivistul Suciu Traian, secretarul comitetului comunal de partid şi brigadierul brigăzii a doua, a observat:

— Căruţele nu sînt bine încărcate, se fac multe drumuri fără folos. Dacă o să lucrăm tot aşa o să depăşim zilele-muncă scrise în planul de producţie. Asta nu e treabă, — a încheiat el.

Observaţia brigadierului de la gospodăria colectivă „A. Puşkin", raionul Sînnicolaul Mare, nu era întîmplătoare. Ea exprimă preocuparea directă a majorităţii membrilor din conducerea acestei gospodării pentru respectarea prevederilor planului de producţie. Ce păcat că în această majoritate nu intră şi fostul preşedinte, schimbat de colectivişti tocmai pentru nepriceperea şi lipsa de preocupare în muncă!

Planul de producţie pe anul 1958 al gospodăriei din Şandra se deosebeşte simţitor de planurile din ceilalţi ani. Este evidentă grija ce s-a acordat aici obţinerii unor producţii sporite vegetale şi animale şi folosirii cît mai raţionale a terenului arabil. Aceste schimbări în bine au fost mult uşurate şi de situaţia nou creeată prin colectivizarea la începutul anului a întregii comune.

In afară de grîu, două sînt culturile cărora li s-a atribuit o suprafaţă sporită de teren: porumbul şi sfecla de zahăr, dovedite a fi foarte rentabile. Din suprafaţa de 1.151 ha teren arabil, porumbul ocupă 325 de ha, adică peste 28 la sută; sfecla de zahăr ocupă şi ea peste 12 la sută din totalul arabil. Restul terenului este ocupat de grîu — 425 ha, orz, tutun, cînepă, floarea-soarelui etc. Anul trecut, porumbul a ocupat mai puţin de 20 la sută din arabilul gospodăriei, situaţie care pe lîngă faptul că a dus la folosirea insuficientă a forţei de muncă, a îngreunat într-o măsură însemnată dezvoltarea creşterii animalelor de producţie.

Aminteam mai înainte despre chibzuinţa deosebită a colectiviştilor la stabilirea sarcinilor de producţie. Pentru a înţelege mai bine acest lucru, sînt necesare comparaţii. Iată ce arată cifrele: Fiecare hectar de porumb a dat anul trecut 2.770 kg. boabe cu un consum de 49,86 zile-muncă. La stabilirea producţiei pe anul 1958, s-a avut în vedere ca ea să fie mai mare decît cea din anii din urmă — 2.400 kg în 1956, 2.770 în 1957. A fost prevăzută o producţie de 3.000 kg boabe la ha.

Colectiviştii au votat cu toţi această propunere. Se bizuiau pe ajutorul important pe care îl primesc din partea S.M.T.-ului Biled şi pe propriile lor forţe. S-a hotărît ca în terenul destinat cultivării porumbului, să fie pusă numai sămînţă hibridă, urmînd ca pe tot lanul să se execute 3 praşile.

Membrii gospodăriei care au luat parte la întocmirea planului de producţie au dat toată atenţia stabilirii cît mai economicoase a consumului de zile-muncă. „Mai bine o zi plătită cu 40 de lei decît două cu 15 lei fiecare", au hotărît ei. Această părere înţeleaptă, pătrunsă de spirit gospodăresc, şi-a găsit oglindirea în documentul întocmit. Aşa se şi explică dece în comparaţie cu anul trecut cînd pentru fiecare ha. de porumb s-au consumat — cum arătam mai sus — aproape 50 de zile-muncă, în planul de producţie pe 1958 s-au prevăzut doar 42 zile-muncă la hectar. Pe întreaga suprafaţă revine deci o economie de peste 2.500 zile-muncă.

Cum au respectat colectiviştii din Şandra prevederile planului de producţie? Se ştie că odată planul întocmit, înfăptuirea lui este lucrul de căpetenie pentru obţinerea succesului propus. Rezultatele obţinute pînă acum şi nu numai la cultura porumbului, dau dreptul să se tragă concluzia că cifrele planului nu au rămas uitate undeva în vreun sertar al contabilităţii gospodăriei. Au fost necesare şi unele modificări. De pildă, s-a pus problema la un moment dat că trei praşile nu vor fi de ajuns. Din cauza condiţiilor neprielnice culturile se dezvoltau greu. Ţinînd seama de aceasta, a fost executată la porumb şi cea de a 4-a praşilă tot aşa cum la sfecla de zahăr s-au făcut cinci praşile în loc de patru.

Trebuie subliniat că cea de a 4-a praşilă nu a dus la creşterea consumului de zile-muncă iniţial stabilit ceea ce arată că gospodăria mai are încă rezerve pentru economisirea zilelor-muncă.

Seceta a influenţat totuşi întrucîtva producţia de porumb. Fiecare hectar cultivat cu porumb a dat 2.880 kg boabe faţă de 3.000 kg cît fusese planificat. Producţia obţinută este însă cu peste 100 kg mai mare decît cea scoasă anul trecut în condiţiile unui an agricol mai bun. Deşi în condiţii neprielnice, forţa muncii unite şi-a spus şi de astă dată, cuvîntul.

In ce priveşte sfecla de zahăr, gospodăria o cultivă pentru veniturile băneşti foarte mari pe care le aduce. Insămînţată într-un teren prielnic, bine îngrijită, sfecla de zahăr a adus an de an partea cea mai mare din veniturile băneşti realizate de gospodărie. Anul acesta, de exemplu, suma încasată din vînzarea sfeclei, va depăşi 1.500.000 lei. Producţia la hectar este de 27.000 kg, (o producţie foarte bună dacă ţinem seama de seceta despre care aminteam). Este bine ştiut că cultivarea sfeclei de zahăr pretinde multe zile-muncă. Trebuie spus însă că s-a prevăzut un consum de zile-muncă ce depăşeşte nevoile reale de întreţinere şi recoltare a acestei culturi. Anul trecut, pentru un hectar de sfeclă cu o producţie ceva mai mare decît cea obţinută acum, au fost consumate 147 zile-muncă, pentru ca în acest an, la aceeaşi unitate de suprafaţă, să se consume la pregătirea şi efectuarea însămînţărilor la aplicarea îngrăşămintelor şi la executarea praşilelor, aproape 75 zile-muncă. Gospodăria are încă posibilitatea să economisească o parte din zilele-muncă în pericol de a fi risipite. 58 de zile-muncă pentru recoltarea unui hectar de sfeclă reprezintă totuşi un consum mult prea mare! Economii de zile-muncă se pot face şi la transportul recoltei.

Analize şi mai amănunţite asupra activităţii de producţie din acest an a gospodăriei colective din Şandra, se vor putea face în curînd la încheierea anului agricol.

Rezultatele de pînă acum, mult mai bune decît în anii trecuţi, sînt dovezi ale preocupării colectiviştilor de aici pentru a face din gospodăria lor o unitate fruntaşă în regiunea Timişoara. Nu le lipseşte pentru aceasta nici priceperea gospodărească, nici hotărîrea de a munci.

T. OPREA

Insilozarea furajelor — o importantă îndatorire a unităţilor agricole socialiste

O practică care păgubeşte gospodăria

Gospodăria agricolă de stat Afumaţi, din regiunea Bucureşti, a început lucrările de însilozare a porumbului furajer încă de acum o lună. Mă aşteptam deci ca zilele trecute, cînd am trecut din nou pe la această gospodărie să găsesc planul însilozărilor îndeplinit. Din păcate lucrurile nu stau aşa. Pînă la data de 23.IX. a.c. gospodăria însilozase abia 850 de tone de nutreţuri din 3.000 tone planificate. Nu se poate spune că această unitate nu are posibilităţi să însilozeze cantităţi mai mari de furaje. Astfel, pe lîngă cele 62. de ha. porumb furajer însămînţat pentru siloz în primăvară, gospodăria a mai însămînţat în vară în mirişti cca 40 ha cu porumb. Adăugînd la aceste resurse furajere şi porumbul din cultura pentru boabe, care nu va ajunge la maturitate, constatăm că posibilităţile de însilozare a nutreţurilor sînt cu mult mai mari.

De ce oare conducerea gospodăriei nu se preocupă de însilozarea furajelor?

Explicaţia mi-a dat-o însuşi tov. ing. Dimache, inginerul şef al gospodăriei.

— Noi sîntem mulţumiţi dacă vom realiza în acest an 1.500 de tone nutreţ însilozat; pentru completarea celor 3.000 de tone necesare vom procura borhot de bere şi tăiţei de sfeclă de la fabricile „Griviţa" şi Chitila!

Este o rezolvare pe cît de comodă pe atît de greşit aleasă. In primul rînd că tona de porumb însilozat a costat în acest an 76 de lei, iar cea de borhot de bere costă peste 200 lei.

In al doilea rînd hrănirea animalelor cu mari cantităţi de borhot de bere duce la o demineralizare a organismului acestora. Semnalăm această practică greşită, neeconomică, fiindcă ea este folosită şi de alte gospodării de stat din jurul Bucureştiului ca de pildă Dudu, Bragadiru, Roşia etc.

T. B.

Brăila, raion fruntaş la însilozări

3.023 de bovine, 21.631 de ovine şi 2.342 de porcine, acesta este efectivul de animale de producţie al gospodăriilor agricole colective din raionul Brăila. Ţinînd seamă că în urma consfătuirii de la Constanţa planurile revizuite ale gospodăriilor prevăd sporirea acestui efectiv cu 10—15 la sută, lesne ne putem da seama că problema asigurării unei hrane suficiente şi consistente pe toată perioada de stabulaţie a animalelor nu este tocmai uşoară. In afară de aceasta, colectiviştii mai au animale şi în proprietate personală, a căror hrană, fără îndoială, trebuie să le-o asigure în bună măsură gospodăria colectivă. Iată de ce în anul acesta gospodăriile colective din raionul Brăila au hotărît să însilozeze cantităţi de nutreţ cu mult mai mari decît în anii trecuţi. La baza acestei hotărîri mai stă şi altceva: convingerea căpătată în anii din urmă asupra însemnătăţii furajelor însilozate în sporirea producţiei animale. Aşa se explică faptul că pînă în prezent gospodăriile colective din raion au însilozat o cantitate de 22.251 de tone de furaje, adică cu peste 18.000 tone mai mult decît în anul trecut. Spre deosebire de anii din urmă, cînd s-a însilozat îndeosebi porumb furajer, în anul acesta gospodăriile au pus la murat şi mari cantităţi de amestecuri furajere. La gospodăria colectivă „Ştefan Gheorghiu", din comuna Osmanu, de pildă, din cele 1.810 tone furaje însilozate pînă mai zilele trecute, 1.390 de tone sînt amestecuri de borceag, lucernă şi secară, iar la gospodăria colectivă „6 Martie" din Scorţaru Vechi, în afară de amestecul furajer secară-lucernă, s-a mai însilozat şi porumb în amestec cu floarea-soarelui. Pînă nu de mult colectiva din Scorţaru Vechi însilozase 985 tone de amestecuri furajere şi 600 tone de porumb, ceea ce, raportat la numărul bovinelor de care dispune, înseamnă peste 8 tone de nutreţ murat pe cap de vită mare. Avansate în acţiunea de însilozare a furajelor sînt şi gospodăriile colective „Dobrogeanu Gherea" din comuna Urleasca (peste 2.300 tone), „I. L. Caragiale" din Silistraru (1.050 tone) etc.

Gospodăriile colective din raionul Brăila au căpătat o bună experienţă şi în ceea ce priveşte metodele de însilozare. De unde pînă acum însilozarea se făcea numai în gropi, lucrare care era mai costisitoare, în anul acesta multe gospodării, cum sînt cele din Silistraru şi Scorţaru Vechi, au folosit metoda însilozării la suprafaţă, construind silozuri din baloturi de paie.

Realizări frumoase în acţiunea de însilozare au dobîndit pînă în momentul de faţă şi unele din gospodăriile de stat din raionul Brăila. Nu putem să nu amintim aci gospodăriile de stat Urleasca şi Vădeni, de pildă, care au însilozat 6.772 şi respectiv 1.600 tone de diferite furaje.

Din păcate unele din unităţile agricole socialiste din raionul Brăila umbresc rezultatele obţinute de majoritatea gospodăriilor colective şi de stat prin atenţia minimă pe care o acordă însilozărilor. Aşa stau lucrurile în gospodăriile colective „Lunca Siretului", „Tractorul" şi „Spic de grîu" din comuna Cotul Lung, „Griviţa Roşie" şi „Olga Banic" din comuna Chiscani, precum şi în gospodăriile de stat Baldovineşti şi altele care n-au însilozat de loc sau prea puţin faţă de plan. Ţinînd seama că acţiunea de însilozare a porumbului furajer şi a altor culturi de toamnă continuă, se simte nevoia ca organele agricole comunale şi raionale, prin eforturi sporite, să mobilizeze mai mult unităţile agricole de stat şi cooperatiste, în aşa fel încît, în scurtă vreme, paralel cu realizarea planului de însămînţări, să fie îndeplinit şi cel de însilozare a furajelor. De asemenea, am dori ca şi unităţile agricole din celelalte raioane şi regiuni ale ţării să urmeze pilda gospodăriilor colective şi de stat fruntaşe din raionul Brăila în acţiunea însilozării furajelor.

R. VOICULESCU

Un... „mic amănunt"...

Unele secţii agricole precum şi conducerea unor G.A.S. şi G.A.C. din regiunile Oradea, Cluj şi Stalin nu se preocupă de realizarea planului de însilozare.

— Acum poţi să te convingi! Plan avem! ce-am scăpat din vedere e „doar" să-l realizez„

(Desen de N. CLAUDIU)

DIN ŢĂRILE DE DEMOCRAŢIE POPULARĂ

* *

R. P. MONGOLĂ

„Calea Luminoasă"

Uniunea de producţie a araţilor „Calea Luminoasă" din aimacul Arahangai este situată la cîteva sute de kilometri de Ulan-Bator. In anul 1938 aici existau în total numai 40 de gospodării individuale de araţi; acum se numără peste 500 familii. Dacă în momentul constituirii ei uniunea de producţie a araţilor avea numai 200 de vite, în prezent ea are peste 20.000. In afară de acestea, 18.000 vite sînt parate de radio care-i pun la curent cu ştirile zilei. De trei ori pe lună se opresc aici caravane cinematografice care prezintă filme brigăzilor de crescători de vite.

Vizitatorul care vine pentru prima oară în aimac este uimit de frumuseţea peisajului. Stepe nesfîrşite, lunci cu ierburi înalte şi dese, rîuri şi lacuri bogate în peşte. Şi peste tot — herghelii de cai, turme de oi, cirezi

Un grup de araţi, membri ai uniunii, citind ziarele

în folosinţa personală a membrilor uniunii. Din anul 1955 araţii (ţăranii) au început să însămînţeze culturi cerealiere, cartofi şi legume. Numai în decurs de un an suprafeţele însămînţate cu aceste culturi în Arahangai au crescut de patru ori. Aici se obţin recolte de porumb, orz, ovăz, cartofi şi se cultivă în mod experimental pepeni verzi şi galbeni. Niciodată pînă acum asemenea culturi nu au existat în Mongolia.

Uniunea de producţie şi-a construit un grajd nou, un centru veterinar şi dispune de un parc propriu de autocamioane. S-a electrificat gospodăria uniunii şi este prevăzută pe curînd instalarea unui gater, construirea a două grajduri de vite şi a 20 adăposturi pentru ţinerea oilor pe timp de iarnă.

Conducerea uniunii de producţie manifestă o mare grijă pentru oameni. Araţii, care în timpul verii preferă să locuiască în iurte, locuiesc iarna, în case din lemn. Satul are o şcoală elementară şi un colţ roşu. Tot aici se află clădirea centrului medical, cu o clinică prevăzută cu paturi.

La dispoziţia localnicilor se află ă- de vaci şi capre, cămile şi bivoli — bogăţia Mongoliei — „valuta" ei, dacă se poate spune aşa.

Centrul aimacului Arahangai este oraşul Ţeţerleghe — în traducere mongolă Oraşul grădină — situat într-una din cele mai frumoase regiuni din Hangai, între rîurile Tamrînul de Nord şi Tamrînul de Sud. Aici s-a construit anul trecut un mare club care dispune de o frumoasă sală de spectacole cu instalaţii moderne şi o platformă pentru orchestră. Corul de amatori, orchestra de instrumente populare, echipa de dansuri şi soliştii de aici execută la un înalt nivel artistic cîntece şi dansuri populare mongole. Membrii colectivului poartă costume cusute cu mult gust. Biblioteca clubului are mii de volume cuprinzînd opere ale clasicilor literaturii universale şi ruse şi este vizitată zilnic de zeci de cititori.

In spaţiul nemărginit al stepei mongole, răsună astăzi nu numai cîntecele bătrîneşti, aşa zisele „cîntece lungi" ci şi cîntece noi despre viaţa fericită a oamenilor muncii, a araţilor liberi.

R. P. BULGARIA

Un combinat modern de sere

Recent a fost terminat la Sofia primul combinat modern de sere. Incăperile destinate vegetaţiei sînt vaste şi luminoase. Prelucrarea solului este mecanizată. Materialul lemnos folosit de obicei la construirea serelor şi care putrezeşte uşor a fost înlocuit aici cu fier. La fiecare din cele şase corpuri de clădiri s-au întrebuinţat cîte 63 tone de fier profilat. Chitul de la geamuri a fost înlocuit cu ighelit (material plastic).

Noile sere sînt bine ventilate şi mecanizate. Cu ajutorul unei macarale, o parte a acoperişului poate fi ridicat repede în cîteva secunde. La vechiul sistem se pierdea mult timp cu deschiderea, fixarea şi închiderea unui mare număr de ferestre mici. La construirea fiecărei sere s-au întrebuinţat cîte 6.000 metri pătraţi de sticlă. Conductele de încălzit au fost instalate nu numai de-a lungul pereţilor, ci şi între brazde. Loturile destinate culturilor de castraveţi sînt prevăzute, pentru prima oară în Bulgaria, cu instalaţii subterane de încălzit. Vor fi încercate două metode : la prima ţevile cu aer cald, instalate sub nişte plăci mari de ciment cu găuri, încălzesc plăcile şi solul; la a doua ţevile sînt aşezate între două straturi de pietriş, peste care se pune un strat de nisip şi unul de pămînt.

Pe o suprafaţă de 1.280 metri pătraţi se vor recolta cîte 12 tone de castraveţi la decar. O reţea din fire de masă plastică va înlocui aracii. Vrejurile nu vor mai fi legate cu sfoară, ci fixate de reţea cu ajutorul unor ineluşe din masă plastică.

Pe o suprafaţă de 21,6 decari se vor cultiva roşii. Se prevede în medie o producţie de 10 tone la decar.

Insămînţările vor începe anul acesta în primele zile ale lunii octombrie şi se vor desfăşura în trei etape, în perioadele optime de însămînţare ale climei oraşului.

In noul combinat vor fi cultivate şi flori — narcise, lalele, cale etc.

Pe o suprafaţă de 160 metri pătraţi se vor cultiva ciuperci.

Recolta de roşii şi castraveţi va fi culeasă anul acesta în martie. Pe viitor, cînd însămînţările se vor putea face la timp, ea va fi strînsă în timpul iernii.

Anul viitor combinatul de sere va fi lărgit cu încă 12 decari.

A 62-a expoziţie şi tîrgul agricol de la Budapesta (12-28 septembrie)

Am vizitat de curînd cea de-a 62-a expoziţie şi tîrgul agricol de la Budapesta, la care, în afară de R. P. Ungaria iau parte Uniunea Sovietică, R. P. Albania, R. P. Bulgaria, Republica Cehoslovacă, R. P. Polonă, R. P. Romînă, R. D. Germană, precum şi diferite firme din Austria, Franţa, Olanda, Anglia şi R. F. Germană.

In pavilionul principal, care înfăţişează dezvoltarea agriculturii maghiare, am văzut date interesante privitoare la mişcarea cooperatistă, activitatea staţiunilor de maşini şi tractoare, a gospodăriilor agricole de stat, direcţiile principale ale planului de 3 ani al agriculturii şi altele.

Mi-am putut da seama cu uşurinţă de progresul obţinut de industriile constructoare de maşini şi utilaj agricol, de atenţia ce este acordată mecanizării şi electrificării agriculturii. Fabricile maghiare de maşini agricole au expus 385 maşini diferite dintre care 130 maşini mari cu care se demonstrează executarea diferitelor munci agricole. Industria maghiară de maşini a mai prezentat 7 maşini pentru protecţia plantelor, 15 pentru ameliorarea solului şi 30 de maşini forestiere. Deosebit de interesant este tractorul Universal maghiar U-28 cu 4 variante şi maşina modernă pentru transformarea lucernei în pastă.

Expoziţia de maşini a ţărilor socialiste a prezentat 165 tipuri de maşini mari şi mici. Dintre acestea 60 de tipuri de maşini sînt prezentate de Uniunea Sovietică. Intreprinderile occidentale care participă la expoziţie au înfăţişat 60 de maşini şi unelte.

Un punct de atracţie deosebit pentru vizitatori, îl constituie modelele celor 3 sputnici din pavilionul sovietic, pe care le-au văzut zilnic mii de vizitatori, entuziasmaţi de geniala realizare a oamenilor de ştiinţă sovietici.

Expoziţia de cultura plantelor a atras un număr de 824 de participanţi cu exponate din care 163 gospodării de stat, 364 cooperative de producţie şi 297 gospodării individuale. Participarea la expoziţia de cultura plantelor a dat prilejul organizării unui concurs privind obţinerea celor mai bune rezultate în cultura griului, secarei, orzului şi porumbului la care au participat 458 gospodării de stat, cooperative de producţie şi gospodării individuale.

La expoziţia de vinuri, 18 ţări au prezentat 653 soiuri de vin. In pavilionul viticol şi vinicol se află o expoziţie separată unde se prezintă culesul viilor, umplutul sticlelor, lucrări de tehnologia viţei şi a vinului. Intr-un pavilion special vizitatorii au posibilitatea să deguste diferite soiuri de vinuri. Exponatele precum şi graficele care le întovărăşesc demonstrează superioritatea sectorului socialist-cooperatist asupra celui individual.

La expoziţia de creştere a animalelor participă numeroase gospodării de stat cu un mare număr de animale, păsări, cooperative agricole de producţie, precum şi gospodării individuale.

Sînt prezentate vizitatorilor cele mai bune exemplare de vaci care dau producţii de lapte de 7.000 litri pînă la 9.000 litri anual. Printre animalele expuse se află şi un porc în greutate de 530 kg crescut de gospodăria de stat din Lărvar; de asemenea berbeci merinos de la care se pot obţine în medie cîte 11 kg. lînă.

In păduricea expoziţiei se pot vedea familii de vulpi, mistreţi, cerbi şi căprioare, iar în altă parte păsări de pădure şi de baltă.

Pentru specialiştii din agricultură se fac zilnic schimburi de experienţă şi se prezintă filme documentare deosebit de interesante. De asemenea, în cadrul expoziţiei cei mai buni specialişti din ţară, oameni de ştiinţă laureaţi ai premiului Kossuth ţin conferinţe referitoare la problemele actuale ale agriculturii maghiare.

Ing. I. ZUCKERMAN

In ajunul referendumului din Franţa

Duminică 28 septembrie în Franţa are loc referendumul asupra proiectului noii constituţii. Scopul urmărit de acest referendum este lichidarea republicii, deschiderea drumului fascismului în Franţa, legalizarea regimului de dictatură personală a lui De Gaulle.

După venirea la putere a generalului De Gaulle, în Franţa a fost instaurat un regim de dictatură militară sprijinit pe cercurile cele mai şovine şi colonialiste ale marii burghezii. Urmărind să smulgă un DA poporului francez, şeful guvernului nu a încetat să laude în adunări şi conferinţe radiodifuzate constituţia propusă. El a uitat însă să arate că în constituţie sînt incluse prevederi menite să înăbuşe năzuinţele democratice ale maselor populare, să predea poziţiile de comandă în stat în mîinile clicii militariste, să desfiinţeze treptat pînă şi acele libertăţi pe care le acordă democraţia burgheză, să răpească clasei muncitoare cuceririle ei sociale şi să atenteze la organizaţiile ei democratice.

In favoarea noii constituţii care consfinţeşte regimul de dictatură personală se pronunţă în afară de ultracolonialişti, de marea burghezie şi acele „personalităţi" politice ieşite la suprafaţă după rebeliunea din mai a fasciştilor din Algeria. Printre ei se numără fostul agent de spionaj Soustelle, acum ministru al Informaţiilor, conducătorul represiunii din Algeria.

In aceste condiţii de represiune şi teroare oamenii muncii din Franţa, în frunte cu Partidul Comunist Francez, duc o luptă încordată pentru salvarea libertăţilor democratice. Turneul lui De Gaulle în Franţa nu s-a soldat cu rezultatele aşteptate. La Rennes, Bordeaux, Strassbourg, Lille, în ciuda desfăşurărilor de forţe poliţieneşti masive, cetăţenii au manifestat viguros strigînd: „NU fascismului" şi „Trăiască Republica". La Bordeaux, De Gaulle a fost nevoit chiar să-şi întrerupă discursul din cauza huiduielilor şi a ciocnirilor dintre poliţie şi manifestanţi.

Dar nu numai în Franţa, ci şi în colonii numeroase personalităţi s-au pronunţat împotriva noii constituţii. In Algeria unde campania de propagandă este condusă de generalul Salan, s-au luat extraordinare măsuri de pază. Un purtător de cuvînt al guvernului provizoriu algerian a declarat că naţiunea algeriană nu va lua parte la referendumul imperialist. Un apel al guvernului provizoriu a chemat populaţia algeriană să se refugieze între 26 şi 28 septembrie în munţi pentru a nu se expune represiunilor colonialiste.

DIN VIAŢA ŞI LUPTA MUNCITORILOR AGRICOLI DIN ŢĂRILE CAPITALISTE ŞI COLONIALE

CONGO BELGIAN SE TREZEŞTE!

O ţară a durerii fără margini, o ţară a mizeriei şi foametei — iată ce este Congo Belgian, pe care presa burgheză din Belgia şi S.U.A. îl înfăţişează adesea ca o colonie „model" a imperialismului.

Portughezii au fost primii europeni care au pus piciorul în bazinul fluviului Congo şi au început aici comerţul cu sclavi. În secolul al XVIII-lea, au apărut şi negustorii englezi de carne vie. Nimeni nu ştie cu precizie cîţi nefericiţi au fost prinşi pe malurile fluviului Congo şi vînduţi în ţări străine. Numărul lor se ridică la sute de mii. Ca să scape de negustorii de sclavi, mulţi africani au fugit în păduri, în regiunile îndepărtate ale continentului. La sfîrşitul secolului XIX-lea, bazinul fluviului Congo a devenit un domeniu personal al regelui Leopold al II-lea al Belgiei. Noul stăpîn i-a impus pe băştinaşi la un tribut greu, sub formă de livrări de fildeş şi cauciuc. Cei care nu aduceau cantităţile cerute de stăpîn erau pedepsiţi cu tăierea nasului şi urechilor, retezarea mîinilor sau scoaterea ochilor. Aceste grozăvii fără seamăn (în locul cărora se întrebuinţează astăzi metode mai „fine", dar nu mai puţin ruşinoase) au zguduit pentru prima oară conştiinţa lumii şi au demascat adevărata faţă a colonialismului. În anul 1908, după un scandal răsunător, Leopold a trebuit să predea colonia statului belgian. În această ţară, cu o suprafaţă de 2,4 milioane km. pătraţi (egală cu aceea a Indiei şi aproape de 80 de ori mai mare decît a Belgiei), datorită exploatării bestiale şi a exterminării în masă, în cei 75 de ani de dominaţie a colonialiştilor belgieni, populaţia băştinaşă s-a redus de la 20 milioane la circa 12 milioane. De unde se vede că nu degeaba această regiune este numită şi „colţul întunecat" al continentului negru.

După primul război mondial, exploatarea Congo-ului Belgian a căpătat trăsături „moderne". Au început să se exploateze intens minereurile (aur, plumb, cobalt, uraniu, cupru), s-au înfiinţat plantaţii uriaşe, s-a creat un sistem de administraţie colonială, menit să asigure „respectarea legii şi ordinei". Dar legile care trebuiesc respectate sînt cele ale colonialiştilor. Şi aceste legi prevăd pedepse bestiale pentru cel mai mic protest împotriva situaţiei de rob, prevăd ziua de lucru de 14—16 ore, nemaiîntîlnite batjocuri din partea colonialiştilor care silesc de pildă, pe muncitorii africani din tribul Bantu care lucrează pe plantaţii să poarte o zgardă de gît etc. După cum scrie ziaristul englez Basil Davidson în cartea sa „Deşteptarea Africii" — „toate aceste legi bestiale au desăvîrşit ceea ce începuse co-

merţul cu sclavi. În Congo te surprinde nu faptul că populaţia e înapoiată, ci faptul că ea mai există în general".

Ţăranii, care reprezintă 85 la sută din populaţia ţării se află într-o situaţie mizeră. Monopolurile străine au acaparat uriaşe teritorii pentru plantaţii şi pentru exploatarea bogăţiilor subsolului. Pe terenurile mai proaste care au rămas, colonialiştii belgieni silesc pe ţărani să cultive plante de export — bumbac, orez şi altele care sînt cumpărate de monopolişti la preţuri derizorii. În schimb, ţăranii sînt supuşi intenţionat la impozite mari pe care nu sînt în stare să le plătească. Ca urmare, ei se ruinează în masă şi mulţi pleacă pe plantaţii ca să-şi cîştige existenţa ca muncitori agricoli. Aci, ei primesc un salariu de 40 de ori mai mic decît al unui muncitor alb, iar salariile femeilor sînt şi mai reduse. Pe unele plantaţii, valoarea zilei de muncă pentru un negru este egală cu costul a două cutii de chibrituri.

Asistenţa medicală este aproape inexistentă pentru populaţia Congoului Belgian. „Într-o provincie cu suprafaţa egală cu cea a Belgiei — scrie Raymond Cheyven în ziarul „La Libre Belgique" — se află doar un singur medic. El trebuie să dea asistenţă medicală unui număr de 107.000 indigeni, să deservească un spital, 10 leprozerii şi 10 maternităţi". De altminteri, în Congo, boala somnului şi lepra seceră anual zeci de mii de vieţi. 97 la sută dintre locuitori sînt analfabeţi şi pînă şi în raportul supus parlamentului belgian de către comisia coloniilor la 2 aprilie 1958 se recunoaşte că „subalimentaţia continuă să constituie o plagă pentru o bună parte a populaţiei congoleze".

Muncitorii africani de pe plantaţii trăiesc în colibe de paie sau de pămînt, avînd o singură cameră. Focul este aprins direct pe pămîntul bătătorit şi fumul rămîne mult timp în coliba fără sobă şi fără ferestre.

În acelaşi timp, potrivit datelor statistice publicate în „Buletinul Băncii Centrale din Congo Belgian", în primele zece luni ale anului 1957, 366 societăţi pe acţiuni au realizat un beneficiu net de aproape 11 miliarde de franci. Un asemenea rezultat n-a putut fi obţinut decît menţinînd populaţia ţării într-o stare de mizerie totală.

Dar poporul din Congo se ridică la luptă împotriva jugului colonialist. După grevele muncitorilor din Matadi şi Leopoldville, în ultimii ani, în provinciile Orientală şi Ecuatorială au avut loc acţiuni ale ţăranilor provocate de impozitele peste măsură de mari şi de actele de violenţă ale colonialiştilor belgieni. Muncitorii de pe numeroase plantaţii s-au răsculat şi ei, sprijiniţi în numeroase cazuri de populaţia locală. O uriaşă mişcare de independenţă şi eliberare naţională a cuprins „colţul întunecat" al continentului negru şi forţa acestei mişcări creşte nestăvilită.

URUGUAY

Sindicatul din La Cruz — filială a Uniunii Generale a Muncii din Uruguay reuneşte alături de muncitorii agricoli şi pe cei viticoli, mecanici şi muncitori de alte profesii. Cu toate că este constituit de curînd sindicatul se bucură de sprijinul şi încrederea oamenilor muncii din această regiune a ţării.

De curînd reprezentanţii acestui sindicat au cerut stăruitor Ministrului Sănătăţii Publice să numească un medic în această localitate arătînd că muncitorii agricoli şi de celelalte profesii nu pot fi lăsaţi fără îngrijire medicală.

Sindicatul şi-a propus de asemenea să mobilizeze pe toţi muncitorii agricoli pentru ca în această toamnă, cînd va începe culesul viilor, să obţină o sporire corespunzătoare a salariilor muncitorilor viticoli.

Pentru munca foarte grea pe care muncitorii o fac din zori şi pînă seara tîrziu primesc în medie drept salariu o sumă derizorie de 7,60 pesos pe zi ceea ce nu reprezintă nici minimul necesar pentru existenţă.

De aceea, ei vor căuta să apere cu fermitate aceste revendicări juste.

Nu învaţă din experienţa anului trecut

(Urmare din pag. 1)

Experienţa obţinută în acest an de gospodăria de stat Poenarii Burchii, arată cum nu se poate mai bine necesitatea însămînţărilor griului într-un teren bine pregătit şi la vreme. Din această experienţă trebuia să înveţe nu numai cei de la gospodăria de stat ci şi membrii celor două întovărăşiri agricole şi ţăranii muncitori cu gospodărie individuală din comună. Faptul că aici nu se însămînţaseră pînă la 23 septembrie decît... pe hîrtie 10 hectare cu grîu şi 5 hectare cu orz de toamnă, dovedeşte că în această comună tehnicianul agronom Radu Chiriţescu şi sfatul popular comunal, secretar N. Croitoru, nu s-au preocupat de loc de răspîndirea acestei experienţe preţioase.

Mult rămas în urmă în comuna Poenarii Burchii este şi schimbul de seminţe. Din cele 45.000 de kg planificate au fost schimbate abia 6.098 kg.

Sîntem la sfîrşitul lui septembrie, iar cele mai bune rezultate la griul de toamnă se obţin, în condiţiile acestei comune, atunci cînd semănatul lui este făcut în această lună. Fiecare zi întîrziere aduce după sine o scădere a producţiei. Iată de ce, este necesar ca însămînţarea grîului să fie grabnic începută şi terminată într-un timp cît mai scurt. Cu forţele de care dispune comuna —, însămînţările pot fi terminate în cel mult 7 zile. Pentru aceasta se cere însă o preocupare mai intensă din partea acelora care răspund de această importantă problemă.

Agresorii continuă să ameninţe pacea lumii

Cu toate protestele sutelor de milioane de oameni din întreaga lume, Statele Unite continuă politica lor absurdă, criminală faţă de R. P. Chineză. In regiunea Taivanului provocările americane se înteţesc zi de zi. Alaltăieri de pildă, două avioane de luptă americane au pătruns în spaţiul aerian al R. P. Chineze, deasupra regiunii Amoy. Cu prilejul acestui atac armat, guvernul R.P. Chineze a dat cel de-al 12-lea avertisment împotriva provocărilor militare ale Statelor Unite. Se înmulţesc necontenit protestele opiniei publice mondiale şi chiar protestele americanilor împotriva politicii aventuriste a Washingtonului. Zilele trecute senatorul democrat Kennedy (statul Massachussets) a anunţat că în trei săptămîni a primit din toate colţurile ţării aproximativ 300 de scrisori, din care 90 la sută critică politica guvernului american.

Politica agresivă americană este continuată însă nu numai pe terenul provocărilor războinice ci şi pe terenul tratativelor diplomatice. In cadrul dezbaterilor de la O.N.U. maşina de vot americană a impus din nou un vot contrar intereselor păcii şi securităţii internaţionale. Astfel nici în această sesiune nu se va lua în discuţie problema reprezentării R. P. Chineze în O.N.U.

Intreaga omenire îşi dă seama cît este de necinstită şi absurdă poziţia diplomaţiei americane. De ani de zile Statele Unite se luptă să împiedice înfăptuirea dreptului firesc al marelui popor chinez de a lua parte de la tribuna O.N.U. la discutarea problemelor internaţionale. De ani de zile exercită presiuni asupra delegaţiilor altor state pentru a-i face să voteze împotriva reprezentării R. P. Chineze. Dar anul ăsta manevrele diplomaţiei americane au întîmpinat în cale piedici mai mari ca niciodată. Reprezentanţii Washingtonului au ajuns pînă acolo încît pentru a-şi asigura votul dorit au convocat mai înainte o conferinţă specială a statelor Americii Latine, promiţîndu-le ajutor economic, promiţîndu-le marea cu sarea dacă „sprijină" politica lor externă. Cumpărînd voturile, pînă la urmă, delegaţia americană a izbutit. A izbutit să împiedice şi de astă dată punerea în discuţie a celei mai importante probleme internaţionale. A izbutit să bareze drumul reprezentantului Chinei Populare către O.N.U., antrenînd astfel această organizaţie pe o pantă periculoasă, ştirbindu-i mult prestigiul. Imperialiştii care au tras sforile în culisele O.N.U. au obţinut o victorie fără glorie, un succes ce nu poate bucura decît un pumn de oameni. In schimb, ei au atras asupra lor din nou mînia şi indignarea milioanelor de oameni cinstiţi din întreaga lume.

Bilanţul dezbaterilor a arătat limpede că devine tot mai puternic curentul în favoarea recunoaşterii R.P. Chineze. De fapt, împotrivă n-au votat decît 40 de ţări din 81, adică mai puţin de jumătate. 29 au fost pentru, iar 12 s-au abţinut. Este bine să se ştie că din cele 40 de voturi în favoarea americanilor 20 au fost date de republicile Americii Latine, ţări ce depind economiceşte de S.U.A. şi din care unele dacă au 1 milion de locuitori. Pentru restabilirea drepturilor R. P. Chineze au votat ţări mari ca Indonezia cu 100.000.000 locuitori, India cu 350.000.000 şi U.R.S.S. şi celelalte ţări socialiste cu peste 300.000.000 de locuitori.

In total populaţia ţărilor ce au fost alături de China depăşeşte cu 100.000.000 pe cea a ţărilor ce au votat pentru propunerea americană. Iată deci ce fel de victorie a obţinut diplomaţia americană. O victorie care-i semnalizează că tot mai mult pămînt i-a fugit de sub picioare, că este mai aproape ca niciodată ziua cînd va fi forţată totuşi să discute deschis despre drepturile Chinei Populare. Este grăitoare în această privinţă declaraţia comentatorului agenţiei „Asociated Press": „Cu o majoritate semnificativ mai redusă decît cea întrunită în trecut, S.U.A. au reuşit să amîne problema reprezentării Chinei comuniste în O.N.U.".

S-o amîne, bine zis! Căci s-o zădărnicească cu totul nu va fi cu putinţă. Nu va mai putea continua mult timp farsa ca pe banca O.N.U. locul marii Chine să fie ocupat de cadavrul ciankaişist.

Oricît s-ar strădui însă imperialiştii americani, Republica Populară Chineză rămîne o mare putere mondială, suverană şi independentă, care pe zi ce trece se afirmă tot mai mult ca o puternică forţă a păcii, de care trebuie ţinut seama.

SPORT

Rodnica activitate în satele din raionul Tîrgu Mureş

Revenim din nou asupra frumoasei activităţi a colectivelor sportive din mediul sătesc, care cunosc, în zilele noastre, o însemnată dezvoltare. Şi credem, că nu greşim dacă afirmăm că unele comune pot rivaliza astăzi cu activitatea multor colective din oraşele cu o veche tradiţie sportivă. Iată de exemplu, în raionul Tîrgu Mureş, care numără 64 de colective sportive la sate, dintre care 13 s-au înfiinţat mai recent, se desfăşoară în prezent un campionat poli-sportiv, care a trezit un deosebit interes în rîndurile tineretului sătesc şi care se dispută pe categorii. In prima categorie, — pe centre de comune — participă echipele „Viaţa Nouă" din comuna Ciba Nicoleşti, „Cîmpia"-Band, „Stăruinţa"-Găleşti, „Voinţa"-Troiţa, „Nirajul"-Miercurea Niraj, „Progresul"-Dumbrăvioara, „Mureşul"-Nazna, etc. Acest campionat se dispută la disciplinele : atletism, fotbal şi volei, în 9 etape, tur şi retur, bucurîndu-se de o frumoasă organizare. Menţionăm că la fiecare etapă, cele 3 discipline se desfăşoară în acelaşi loc, adică, înaintea meciurilor de fotbal, au loc întrecerile la atletism şi volei, oferind astfel sătenilor un bogat program sportiv. In comunele şi satele din raionul Tg. Mureş se mai desfăşoară în prezent o competiţie populară de fotbal la care participă 63 de echipe furnizînd întreceri viu disputate. De asemenea, în afară de disciplinele atletism, volei şi fotbal, despre care am pomenit mai înainte, se mai bucură de un deosebit interes în rîndurile sătenilor, întrecerile la popice, călărie, tir, tragerea cu arcul, tenis de masă, şah etc. Şi acest lucru s-a dovedit recent, la festivalurile cultural-sportive organizate pe centre de comune, cum a fost la Band, Troiţa şi Găleşti, care s-au bucurat de o numeroasă participare.

★

Vorbind despre activitatea colectivelor sportive din raionul Tg. Mureş trebuie să menţionăm colectivul „Stăruinţa" din comuna Găleşti, care se mîndreşte cu un frumos stadion, care cuprinde un teren de fotbal gazonat, un teren de volei şi o pistă pentru alergări. Acest colectiv care numără 163 de membri înscrişi în U.C.F.S., are patru echipe de fotbal, o echipă de volei băieţi, care a ocupat locul II la campionatul Regiunii Autonome Maghiare, pe anul 1958, precum şi o serie de atleţi care participă la diferite concursuri. De altfel, colectivul „Stăruinţa" din Găleşti a primit de curînd din partea U.C.F.S., raionul Tg. Mureş, drapelul de colectiv sportiv fruntaş pe raion, iar colectivul „Voinţa" din Troiţa a primit drapelul de colectiv fruntaş pentru cea mai bună mobilizare la Spartachiada de vară a tineretului. Apoi, mai putem menţiona colectivul sportiv „Nirajul" din Miercurea Niraj ai cărui membri sînt ţărani şi muncitori de la gospodăria agricolă colectivă, S.M.T. şi cooperativele din comună. Acesta are trei echipe de fotbal dintre care una activează în prima categorie a campionatului raional, 9 echipe de popice dintre care trei de fete, două echipe de volei etc.

M. LERESCU

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii. Apare bisăptămînal. Redacţia şi Administraţia: Piaţa Scînteii, nr. 1, Bucureşti, telefon 17.60.10. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".